

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI SUD U SPLITU
Gundulićeva 27, 21000 Split

Pr-1226/2022-50

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u Splitu po sucu Eneji Stejskal Kanazir, kao sucu pojedincu, u pravnoj stvari stvari tužiteljice Melise Injić, Magistrala Pape Ivana Pavla II 303, 21217 Kaštel Novi, OIB: 30648513011, zastupane po punomoćnici Petri Dulčić Kardum, odvjetnici u Splitu, protiv tuženika Lidl Hrvatska d.o.o. k.d., Ulica kneza Ljudevita Posavskog 53, 10410 Velika Gorica, OIB: 66089976432, radi naknade štete, nakon održane glavne i javne rasprave, u prisutnosti zamjenice punomoćnika tužiteljice te punomoćnika tuženika prilikom zaključenja glavne rasprave, prilikom objave, a nakon objave, dana 24. srpnja 2026.,

p r e s u d i o j e

I/ Nalaže se tuženiku Lidl Hrvatska d.o.o. k.d., Velika Gorica, Ljudevita Posavskog 53, OIB: 66089976432, da u roku od 15 dana i pod prijetnjom ovrhe isplati tužiteljici Melisi Injić iz Kaštel Novog, Papa Ivan Pavao II 303, OIB: 30648513011 na ime naknade neimovinske štete isplati iznos od 4.841,68 EUR sa zakonskim zateznim kamatama tekućima od podnošenja tužbe pa do isplate po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotnih poena.

II/ Odbija se dio tužbenog zahtjeva za više zatraženi iznos neimovinske štete, a u iznosu od 4.259,81 EUR.

III/ Nalaže se tuženiku Lidl Hrvatska d.o.o. k.d., Velika Gorica, Ljudevita Posavskog 53, OIB: 66089976432, da u roku od 15 dana i pod prijetnjom ovrhe isplati tužiteljici Melisi Injić iz Kaštel Novog, Papa Ivan Pavao II 303, OIB: 30648513011, na ime naknade imovinske štete s osnova tuđe pomoći i njege iznos od 720,00 EUR sa zakonskim zateznim kamatama tekućima od presuđenja pa do isplate po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotnih poena.

IV/ Odbija se dio tužbenog zahtjeva za više zatraženi iznos na ime zakonske zatezne kamate za imovinsku štetu (tuđu pomoć i njegu) za razdoblje od utuženja do presuđenja.

V/ Odbija se dio tužbenog zahtjeva u cijelosti kao neosnovan, a koji glasi:
"Nalaže se tuženiku Lidl Hrvatska d.o.o. k.d. Velika Gorica, Ljudevita Posavskog 53, OIB: 66089976432, da tužiteljici Melisi Injić iz Kaštel Novog, Papa Ivan Pavao II 303, OIB: 30648513011 na ime naknade imovinske štete s osnova troškova prijevoza radi liječenja isplati iznos od 132,72 EUR sa zakonskim zateznim kamatama tekućima od presuđenja pa do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena."

VI/ Nalaže se tuženiku Lidl Hrvatska d.o.o. k.d., Velika Gorica, Ljudevita Posavskog 53, OIB: 66089976432, da u roku od 15 dana i pod prijetnjom ovrhe tužiteljici Melisi Injić iz Kaštel Novog, Papa Ivan Pavao II 303, OIB: 30648513011 nadoknadi trošak parničnog postupka u ukupnom iznosu od 1.891,19 EUR sa zakonskim zateznim kamatama tekućima od presuđenja pa do isplate po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotnih poena.

Obrazloženje

1. U tužbi zaprimljenoj pred ovim sudom dana 28. ožujka 2022. tužiteljica navodi da je dana 28. ožujka 2019. oko 5:00 sati ujutro u prostorijama tuženika na adresi Hektorovićeve 38c, Solin, trgovina broj: 0127, došlo do nezgode na način da je tužiteljica prilikom slaganja na odjelu non food-a raspakiravala kartonske kutije smještene na drvenoj paleti (visina paleta 2 metra) koje su omotane folijom te je u nedostatku prostora za kretanje i manevar artiklima, zapela za dno palete i pala desnom stranom tijela na pod pri čemu da je prethodno rukom zahvatila stol (na koji se slažu artikli) kako bi spriječila udarac glavom u isti. Tužiteljica da je radnica tuženika te je do navedene nezgode došlo u poslovnom objektu tuženika kao poslodavca, za vrijeme radnog vremena pri obavljanju redovnih radnih zadataka te je obzirom da se konkretno radilo o ozljedama zadobivenim na radu proveden je Inspekcijski nadzor od nadležnog Inspektorata rada. Opisani događaj da je prijavljen nadležnoj službi HZZO kao ozljeda na radu te su tužiteljici zadobivene ozljede priznate kao ozljeda na radu pod evidencijski brojem 86772803191/2019. Predmetna prijava ozljede na radu kao i rješenje nadležne službe HZZO da je zaprimljena od strane poslodavca. Za štetu koja je tužiteljici nastala na radu ili u svezi s radom, sukladno čl. 111. Zakona o radu odgovoran je poslodavac te je dužan tužiteljici, kao radnici, nadoknaditi nastalu štetu. Procjena svih rizika koji su sastavni dio organizacije poslodavca da je sastavni dio osiguravanja zaštite na radu te da je kao takva odgovornost poslodavca. Sukladno odredbi čl. 19. Zakona o zaštiti na radu poslodavac da je odgovoran za organiziranje i provođenje zaštite na radu radnika u svim dijelovima organizacije rada i u svim radnim postupcima uključivo i radni okoliš što je poslodavac, ovdje tuženik, propustio osigurati, u vidu nedovoljne preglednosti i prostora među paletama te neadekvatnog načina organizacije slaganja artikala s paleta na police, zbog čega da je odgovoran tužiteljici za nastalu štetu po objektivnom kriteriju. Nadalje se navodi da je u opisanoj nezgodi tužiteljica zadobila tjelesne ozljede koje su kod iste dovele do narušenja tjelesnog i duševnog zdravlja kako je to pobliže opisano u medicinskoj dokumentaciji, što upućuje

na činjenicu da je kod tužiteljice zbog stradavanja u naprijed opisanom štetnom događaju došlo do povrede prava osobnosti na tjelesno i duševno zdravlje. Tužiteljica da je nakon ovog štetnog događaja zbog pretrpljenih ozljeda i samog tijeka liječenja, u razdoblju od nezgode do izlječenja bila izložena brojnim nelagodnostima koje prate redovno liječenje te onemogućena u uobičajenim svakodnevnim aktivnostima, a koja ograničenja će osjećati i u budućnosti, što da sveukupno ukazuje na negativne manifestacije povrede na njeno tjelesno i duševno zdravlje. Slijedom navedenog tužiteljica da potražuje naknadu neimovinske štete po osnovi povrede prava osobnosti na tjelesno zdravlje, a uzimajući u obzir pretrpljene fizičke bolove i povrede prava osobnosti na duševno zdravlje, a uzimajući u obzir pretrpljeni strah, trajno i privremeno smanjenja životnih aktivnosti, naruženost te nelagodnosti tijekom liječenja kao činjenica i okolnosti slučaja od utjecaja na visinu pravične novčane naknade. Tužiteljici da je nakon ozljeđivanja bila potrebna tuđa pomoć i njege druge osobe u obavljanju svakodnevnih aktivnosti, a koju pomoć i njegu su istoj pružali ukućani slijedom čega potražuje naknadu imovinske štete s osnova tuđe pomoći i njege. Tužiteljica da je imala i nužne troškove koji se odnose na trošak prijevoza na kontrolne preglede od mjesta prebivališta do KBC Split, pa na ime imovinske štete za troškove prijevoza radi liječenja potražuje paušalan iznos od 1.000,00 kn. Uzimajući u obzir sve navedeno, tužiteljica da na ime povrede prava osobnosti na tjelesno i duševno zdravlje, sukladno čl. 19. ZOO-a, a sve u okviru gore navedenih kvalifikatornih okolnosti, vodeći računa o njenoj dobi, zanimanju, načinu nastanka štetnog događaja, kao i ostalim okolnostima konkretnog slučaja kao pravičnu novčanu naknadu za ukupnu štetu koju trpi potražuje na ime naknade neimovinske i imovinske štete za tuđu pomoć i njegu 74.000,00 kn te imovinske štete za troškove prijevoza radi liječenja 1.000,00 kn. Slijedom svega navedenog, tužiteljica predlaže da sud nakon provedenog dokaznog postupka temeljem čl.1100. st. 1. i 2. u vezi s čl. 19., 1046. i 1103. ZOO-a, donese presudu kojom će usvojiti tužbeni zahtjev tužiteljice te obvezati tuženika na snalažanje parničnog troška ovog postupka. Tužiteljica je konačno uredila tužbeni zahtjev podneskom od 16. lipnja 2026. godine tako da na ime neimovinske štete i imovinske štete s osnova tuđe njege i pomoći potražuje iznos od 9.821,49 EUR, s osnova imovinske štete s osnova troškova prijevoza radi liječenja iznos od 132,72 EUR te troškove parničnog postupka.

2. U svom odgovoru na tužbu zaprimljenim pred ovim sudom dana 26. travnja 2022. tuženik navodi da se protivi tužbi i tužbenom zahtjevu kao neosnovanom u cijelosti, kako u osnovi tako i u visini. Tuženik da u cijelosti osporava navode tužiteljice istaknute u predmetnoj tužbi iz kojih proizlazi da postoji odgovornost tuženika za naknadu štete tužiteljici zbog ozlijede koju je ista pretrpjela na način da je zapela za dno palete, pala i ozlijedila se. U prilogu tužbe tužiteljica da dostavlja zapisnik o inspekcijskom nadzoru od 01.04.2019. godine predmet kojeg je bila provedba odredaba Zakona o zaštiti na radu vezano za predmetnu ozljedu koja se dogodila tužiteljici, a koji nadzor da je obavio viši inspektor zaštite na radu Mislav Salapić. Predmetnim zapisnikom o inspekcijskom nadzoru da su ispitane sve okolnosti predmetnog slučaja nekoliko dana nakon nastanka ovog događaja te da je jasno konstatirano da je tuženik kao poslodavac osposobio tužiteljicu za rad na siguran način. U tom smislu inspektor da je dostavljen zapisnik o provjeri praktične osposobljenosti za rad na siguran način od 27.12.2012. godine odnosno zapisnik o provjeri praktične osposobljenosti radnika za rad na siguran način gdje je praktični dio provjere obavljen 23.03.2017. godine. Predmetnim zapisnikom o inspekcijskom nadzoru nadležni inspektor u konkretnom slučaju da nije utvrdio da su uočeni bilo kakvi propusti u primjeni mjera zaštite na radu već je izričito utvrdio da se događaj odvio isključivo zbog „nedovoljne pažnje radnice“.

Navedeno utvrđenje da je vidljivo na 4. stranici zapisnika o inspekcijskom nadzoru od 01.04.2019. godine koji je tužiteljica dostavila u prilogu tužbe. Ovdje da valja naglasiti da su zapisnici državnog inspektorata javne isprave te se ono što je u njima utvrđeno smatra istinitim i utvrđenim. Odredbom čl. 230. st. 1. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ br. SL SFRJ 4/77, 36/77, 6/80, 36/80, 43/82, 69/82, 58/84, 74/87, 57/89, 20/90, 27/90, 35/91, i NN 53/91, 91/92, 58/93, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 02/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14, 70/19, dalje u tekstu: ZPP) da je propisano da je javna isprava ona isprava koju je u propisanom obliku izdalo državno tijelo u granicama svoje nadležnosti, odnosno da takva isprava dokazuje istinitost onoga što se u njoj potvrđuje ili određuje, u protivnom, odredbom čl. 230. st. 3. ZPP-a, propisano je da je dopušteno dokazivati da su u javnoj ispravi neistinite utvrđene činjenice ili da je isprava nepravilno sastavljena. Iz navedenog da se može jasno zaključiti da postoji isključiva odgovornost tužiteljice za nastanak ovog štetnog događaja te da je tužiteljica nepažnjom prouzročila ovaj događaj, odnosno nigdje da se ne govori o odgovornosti tuženika za istu nezgodu upravo zbog toga što odgovornosti tuženika u konkretnom slučaju ne može biti. Navodi da je očito da tužiteljica ne može prenijeti odgovornost za nastanak ovog događaja na tuženika upravo iz razloga što je ista dugogodišnja zaposlenica tuženika te su joj svi radni procesi bili poznati i zasigurno nije prvi puta slagala robu na stolove non food, odnosno takav način slaganja robe je uobičajen način slaganja u trgovini. Stoga da je i apsolutno nebitan navod tužiteljice iz tužbe kojim navodi da je pala zbog nedostatka prostora za kretanje budući da je slaganje robe u konkretnom slučaju uobičajeno na ovaj način te je isto tužiteljici bilo i više nego poznato, a u krajnjem slučaju da je evidentno kako inspektor nije prigovorio tuženiku ovu okolnost već je izričito konstatirao da se radi o odgovornosti tužiteljice. Upravo je odredbom čl. 25. st. 2. Zakona o zaštiti na radu („Narodne novine“ broj 71/14, 118/14, 154/14, 94/18, 96/18, dalje u tekstu: ZZR) izričito propisano da se tuženik, kao poslodavac, oslobađa odgovornosti u slučaju kada je šteta nastala namjerom ili krajnjom nepažnjom tužiteljice, kao radnika. Iz navedenog da proizlazi zaključak da je štetni događaj prouzročen krajnjom nepažnjom tužiteljice te da ista nikako ne može od tuženika potraživati štetu koja bi iz tog događaja mogla proizaći. Tijekom rada radnik da mora povjereni posao obavljati s dužnom pažnjom te odgovorno postupati u slučaju nastanka opasnosti za njegovo zdravlje i sigurnost, a što ovdje nije bio slučaj. Također da je evidentno da je ovdje tuženik, kao poslodavac, obavio sve zakonom predviđene obveze da osposobi tužiteljicu za rad na siguran način, a nastanak opisanog štetnog događaja je posljedica isključive odgovornosti tužiteljice zbog čega tuženi smatra ovaj tužbeni zahtjev neosnovanim u cijelosti. Tuženik da nikako ne može odgovarati zbog takvog postupanja tužiteljice koja je, na gore opisan način, svojim ponašanjem izravno prouzročila nastanak štetnog događaja, a samim time da je i odgovorna za sve negative posljedice koje iz istoga događaja proizlaze. Naime, tuženik da ovime ističe kako su gotovo iste okolnosti nastanka štetnog događaja u konkretnom slučaju bile i u slučajevima u kojem je već sudska praksa u nekoliko navrata zauzela jasan stav, a koji je vidljiv iz presude Općinskog suda u Virovitici posl. br. Pn-53/16, od 17.10.2016. godine potvrđene presudom Županijskog suda u Velikoj Gorici, posl. br. GŽ-2067/16, od 29.08.2017. godine, zatim pravomoćne presude Općinskog suda u Splitu, Stalna služba u Supetru, posl. br. P-562/20, od 08.10.2021. godine te presude Općinskog suda u Pazinu, Stalna služba u Labinu, Pn-166/2019, od 29.10.2021. godine, koje presude tuženik ovim putem dostavlja u spis predmeta. U spomenutim presudama da je sadržana gotovo identična činjenična i pravna situacija kao i u ovom slučaju. Upravo da je sve navedeno utvrđeno i pravomoćnim presudama na koje da se tuženik poziva u ovom odgovoru na tužbu, a

koje da jasno idu u prilog svim ovdje istaknutim tvrdnjama tuženika te koje tuženik dostavlja u privitku ovog odgovora na tužbu. Navodi da je očito da postojanje krajnje nepažnje tužiteljice proizlazi upravo iz činjenice što je ista dugogodišnji zaposlenik tuženika kojoj su poznati svi radi procesi tuženika i koje procese da je tužiteljica zasigurno znala i trebala se ponašati sukladno istima te posebice stoga što je u inspekcijskom nadzoru provedenom nakon štetnog događaja izričito utvrđena odgovornost tužiteljice za nezgodu. Iz svih gore navedenih razloga evidentno da proizlazi zaključak o neosnovanosti tužiteljičinog tužbenog zahtjeva. Tuženik se očituje i na postavljenu visinu tužbenog zahtjeva kao previsoko zatraženu i neadekvatnu ozljedi koju da je tužiteljica navodno pretrpjela predmetnim štetnim događajem. U tome smislu naglašava da je apsolutno neosnovan zahtjev tužiteljice za naknadom neimovinske i imovinske štete utužene u ovom postupku, predmetni iznos da je u tužbenom zahtjevu naznačen paušalno i samim time neosnovano budući da tužiteljica nije specificirala svaki pojedini dio štete koji potražuje od tuženika. Upravo da stoga tako navedeni iznos nikako ne može odgovarati navodno nastaloj ozljedi tužiteljice te kao takav nema uporište u kriterijima koji su relevantni za utvrđivanje povrede prava osobnosti u ovom slučaju zbog čega da je takav zahtjev u cijelosti neutemeljen i paušalan. Da bi oštećena ostvarila pravo na novčanu naknadu za pretrpljene bolove i strah, isto da moraju opravdavati okolnosti slučaja, a naročito njegova jačina i trajanje. U tome smislu da se pravična novčana naknada može dosuditi za strah koji je bio intenzivan i dužeg trajanja dok je u konkretnom slučaju evidentno da ne egzistira takav stupanj straha i u tolikom intenzitetu da bi sud mogao usvojiti novčanu naknadu u visini u kojoj je istu tužiteljica naznačila predmetnom tužbom. Također da treba napomenuti kako je neosnovan tužiteljičin zahtjev za naknadom štete koja se potražuje na ime imovinske štete za troškove prijevoza u iznosu od 1.000,00 kuna, budući da tužiteljica nije dostavila relevantne dokaze koji bi ove troškove pravdali. Još da treba naglasiti da iz medicinske dokumentacije koju tužiteljica dostavlja u spis predmeta, točnije otpusnog pisma Kliničkog bolničkog centra Split (MB 12780/2019), proizlazi kako je tužiteljica u prošlosti imala „povremeno epizode nespretnosti noge i trnjenja lica“ te da je stoga potrebno ove tegobe dovesti u međuzavisnost s ozljedom koja joj je ovom prilikom nastala. Ovdje da nije do kraja jasno da li se dogodila nezgoda upravo zbog ovih okolnosti koje se navode u spomenutom otpusnom pismu, a za što da nikako ne može postojati odgovornost ovdje tuženika. Upravo zbog svega navedenog, tuženi da spori sve utužene osnove iz tužiteljičine tužbe kao neutemeljene, paušalne i previsoko određene, u krajnjem slučaju ih smatra bespredmetnim s obzirom na neutemeljenost tužiteljevog tužbenog zahtjeva. Upravo zbog svega navedenog, tuženik da smatra predmetni tužbeni zahtjev neosnovanim u cijelosti te predlaže da sud odbije tužiteljičinu tužbu i tužbeni zahtjev u cijelosti.

3. Tijekom postupka sud je izveo dokaze pregledom dopisa Državnog inspektorata od 8. travnja 2019. te Zapisnika o inspekcijskom nadzoru od 1. travnja 2019. (list 6-11 spisa); Prijave o ozljedi na radu (list 12-15 spisa); Odluke o određivanju cijena za pojedine vrste usluga pomoći i njege u kući Ministarstva zdravstva i socijalne skrbi od 6. veljače 2009. (list 77 spisa); Potvrde Doma za starije i nemoćne osobe Lovret, Split, od 22. siječnja 2003. (list 78 spisa); Dopisa Doma za starije i nemoćne osobe Lovret od 11. veljače 2022. (list 79 spisa); izvatka sa Google karte – pregleda udaljenosti (list 80 spisa); Pravilnika o zaštiti na radu Lidl Hrvatska d.o.o., Zagreb, 2023. (list 204-247 spisa); Uputa procesa – slaganje NF proizvoda od 3. siječnja 2023. (list 248-253 spisa); spisa Državnog inspektorata Klasa: 116-02/19-46/1; spisa HZZO Klasa: UP/I-502-03/19-02/678; zdravstvenog kartona i medicinske dokumentacije tužiteljice; izveden je dokaz saslušanjem svjedoka Mislava Salapića (list 258-260 spisa), tužiteljice Melise

Injić (list 261-264 spisa), svjedokinje Ljubice Adžaić (list 273-275 spisa), svjedokinje Marine Baran (list 278-279 spisa); svjedokinje Božene Milić (list 289-290 spisa), svjedokinje Nine Blažević (list 290-291 spisa); pregledom pisanog nalaza i mišljenja sudske vještakinje neurologa dr. Meri Matijaca od 21. siječnja 2026. (list 303-304 spisa); nalaza i mišljenja sudske vještakinje dr. Meri Matijaca danog na ročištu od 9. lipnja 2026. (list 323 spisa); nalaza i mišljenja sudskog vještaka traumatologa dr. Arsena Pavića danog na ročištu od 9. lipnja 2026. (list 323 spisa); nalaza i mišljenja sudskog vještaka psihijatra dr. Nikole Sikirice danog na ročištu od 9. lipnja 2026. (list 323-324 spisa). Pregledana je i sudska praksa dostavljena u spis.

4. Tužbeni zahtjev tužiteljice djelomično je osnovan.

5. Među strankama nije sporna činjenica da je tužiteljica kao radnica u trgovini broj: 0127 kod tuženika na adresi Solin, Hektorovićeve 38 C dana 28.03.2019.godine prilikom skidanja kartona robe sa euro paleta i slaganja u stolove za neprehrambenu robu doživjela nezgodu na radu, a koja činjenica nedvojbeno proizlazi i iz pregledanog zapisnika o inspekcijskom nadzoru od 01.04.2019.godine (list 7-11 spisa), te iz pregledane prijave ozljede na radu (list 12-13 spisa). Iz pregledane prijave ozljede na radu dodatno proizlazi da se navodi da je tužiteljica-djelatnica slagala non food asortiman i zapela za paletu i pala, te na taj način doživjela nezgodu na radu.

6. Među strankama je sporna činjenica da li su se u odnosu na tuženika ispunili zakonski uvjeti iz odredbe članka 25.stavka 2. Zakona o zaštiti na radu ("NN" 7/14, 118/14, 154/14, 94/18, 96/18), a prema kojim odredbama tuženik kao poslodavac može u potpunosti biti oslobođen za nastalu štetu ili prema kojim odredbama se tuženikova odgovornost za štetu može umanjiti. U navedenom smislu je sporno da li je do ozljede došlo isključivo uslijed nepažnje tužiteljice ili zbog propusta u organizaciji rada za koje odgovara poslodavac.

7. Iz pregledanog zapisnika o inspekcijskom nadzoru od 01.04.2019.godine (list 7-11 spisa) proizlazi da je tužiteljica kod tuženika zaposlena kao radnica u trgovini, te da se ista ozlijedila kad je raspakiravala kartonske kutije smještene na drvenoj paleti, te da je zapela nogom o paletu i pala desnom stranom tijela na pod. Utvrđeno je da je tužiteljica osposobljena za rad na siguran način za radno mjesto radnika u trgovini. Predmetni štetni događaja je opisan na način da je istaknuto da se ozljeda tužiteljice dogodila u trgovini broj 2127 na adresi Solin, Hektorovićeve 38 C i to dana 28.03.2019.godine, u jutarnjim satima oko 05 sati kada da je prema rasporedu tužiteljica trebala sa euro paleta skinuti kartone robe i složiti ih u stolove za neprehrambenu robu. Istaknuto je da je očevdac događaja bila Marina Baran koja da je u svojoj izjavi navela da su u 4. hodniku bile smještene dvije palete sa robom i to jedna do druge. Također je ista navela da, prema vlastitoj izjavi ozlijeđene radnice, je koristeći skalpel najprije skinula foliju kojom da je bila omotana roba, te da je u jednom trenutku radnica zapela nogom o paletu i pala na pod te da se pri padu pridržala desnom rukom za stol da ne udari glavom te da je tako ublažila pad i pala na pod sa desnom stranom tijela. Ističe se da je dolaskom na mjesto događaja inspektor utvrdio da su spomenute palete uklonjene iz 4. hodnika. Navedena izjavljuje da je dolaskom na mjesto događaja inspektor utvrdio da su spomenute palete uklonjene iz 4. hodnika, te da je blizu mjesta događaja zatečena standardna drvena paleta (euro paleta) dimenzija 1200X800X144 mm, te da je hodnik širine 194 cm popločan sa pločicama koje da nisu klizave u suhom stanju, te da je prostor trgovine dobro osvijetljen sa umjetnom rasvjetom. Također iz ovog zapisnika proizlazi da prema procjeni rizika za

radno mjesto zamjenik filijale i radnik u filijali je propisana osobna zaštitna oprema, a čija upotreba da se veže uz trenutne poslove koje zaposlenik obavlja (majica kratkih rukava, majica dugih rukava, zaštitne cipele sa čeličnom kapicom, zaštitne rukavice), te da prema vlastitoj izjavi i izjavi očevidca je radnica na sebi nosila radne cipele sa metalnom kapicom, radne hlače, radnu majicu, te da je na uvid dana evidencija zaduženja osobnih zaštitnih sredstava za ozlijeđenu radnicu i očevidca. U odnosu na propuste u primjeni mjera zaštite na radu je navedena nedovoljna pažnja radnice.

8. Iz iskaza svjedoka Mislava Salapića saslušanog na ročištu od 10. srpnja 2024. (list 258-260 spisa) proizlazi da su mu poznate činjenice o kojima svjedoči budući da je vezano za ozljedu na radu tužiteljice koja se dogodila 28. ožujka 2019. on pristupio na lice mjesta u svojstvu višeg inspektora rada te utvrdio činjenice i sastavio zapisnik. Svjedok pojašnjava da viši inspektor rada izlazi na lice mjesta kad se izvrši dojava ozljede na radu bilo od strane poslodavca, policije, te da uvijek izlazi na lice mjesta kad je radnik u bolnici na promatranju, a da je tako bio slučaj i sa tužiteljicom budući je tužiteljica po štetnom događaju zadržana u bolnici na promatranju. Nadalje, svjedok navodi da je on navedene prigode izišao na lice mjesta i uzeo izjavu očevidca nesreće gospođe Marine i izjavu ozlijeđene radnice – tužiteljice u ovom postupku, te da je za njih kao inspektora rada bitno da se navedene izjave podudaraju jer u samom tom slučaju da se smatra da su činjenice koje su iznesene najbliže opisu samog događaja. Ističe nadalje da kad se usporede izjave očevidca i izjava tužiteljice, da su one gotovo identične osim što je izjava tužiteljice sadržajno nešto opširnija u pogledu opisa samog štetnog događaja i načina kako se sam događaj dogodio. Nadalje, svjedok ističe da su obje radnice i tužiteljica i radnica očevidac događaja u 5:00 sati ujutro trebale raspakirati neprehrambene artikle složene na paleti, a da je radi lakše manipulacije paleta bila obložena folijom da se ne bi sami proizvodi rasuli prilikom manipulacije koju je trebalo odmotati. Inače isti navodi da je navedena paleta standardnih dimenzija 120x80 cm, drvena je i koristi se za obje svrhe za slaganje proizvoda i za manipulaciju proizvoda tj. prenošenja istih s jednog mjesta na drugo. Nadalje navodi da je najprije tužiteljica uklonila navedenu foliju odnosno istu odmotala od palete da bi došla do proizvoda koji su na paleti i prilikom prenošenja kutija sa neprehrambenim proizvodima zapela od tu paletu i pridržala se desnom rukom da ne udari glavom i pala na desni bok. Isti navodi da sam prostor gdje je radila tužiteljica nije bio pokriven video nadzorom, a da bi bilo lakše da je na tom mjestu postojala kamera, a da su ovako trebali uzimati izjavu tužiteljice. Svjedok ističe da obzirom da se sam štetni događaj dogodio u 5:00 sati ujutro da on ne zna da li je prilikom rada tužiteljice na samom mjestu rada pod bio klizav jer da obzirom da on nije došao netom nakon štetnog događaja utvrditi stanje stvari da se to stanje stvari može i naknadno izmijeniti, ali da on zna da je rasvjeta na tom mjestu bila dobra. Svjedok nadalje navodi da kad izađe na lice mjesta u situaciji kao što je tužiteljčina, da mora promotriti na čin izvođenja radnog procesa te da li je osoba radnik osposobljen za rad na siguran način za poslove njegovog radnog mjesta te da je u konkretnom slučaju se radilo o poslovima rada u trgovini te da je utvrdio da je radnica – tužiteljica bila osposobljena za rad na siguran način, ali da se nije radilo o radnom mjestu sa posebnim uvjetima rada, a da to znači da to radno mjesto ne zahtijeva posebne liječničke preglede. Što se tiče samog načina izvođenja radnog procesa, isti ističe da on nije mogao stopostotno utvrditi da li je došlo do rada na neuobičajeni način, jer navedeno mjesto nije bilo pokriveno kamerom, ali da je iz izjave očevidca i izjave same tužiteljice nedvojbeno proizlazi, a što da je i on zabilježio u zapisniku, da je tužiteljica radila na uobičajeni način u smislu radnog procesa, ali da se radilo o čistoj nepažnji tužiteljice a što da ne znači da se radilo o

radu tužiteljice protivno odredbama zaštite na radu, a da je bila riječ o tome, da bi to bilo jasno zabilježeno da tužiteljica eventualno nije nosila zaštitnu opremu ili da je napravila nešto neuobičajeno u radu. Isti potvrđuje da je tužiteljica imala svu potrebnu zaštitnu opremu, a da to proizlazi i iz izjave tužiteljice i iz izjave očevica. Ističe da također i na strani poslodavca nisu utvrđeni nikakvi propusti vezano za zaštitu na radu, a da nakon cijelog obavljenog postupka inspekcije od strane inspektora zaštite na radu se sačinjeni zapisnik vezano za utvrđene činjenice preda HZZO-u koji potom odlučuje da li će priznati navedenu ozljedu kao ozljedu na radu. Također svjedok navodi da iz osobnog iskustva zna da HZZO ne priznaje samo one ozljede kao ozljede na radu koje su protivne odredbama Zakona o zaštiti na radu. U odnosu na zadobivene ozljede tužiteljice u štetnom događaju svjedok ističe da koliko je njemu poznato iz dojave koja je bila prema njemu da je tužiteljica samo zadržana na promatranju bez ikakvih utvrđivanja ozljeda, ali da se eventualno stanje po pitanju nekih dijagnoza može pokazati i utvrditi naknadno, a da li je ista zadobila određene ozljede da se to može utvrditi iz medicinske dokumentacije. Navodi da su palete bile dimenzije 120x80 cm, a da on ne zna kolika je bila visine palete sa složenom robom, budući kad je on izišao na lice mjesta on nije zatekao paletu sa složenom robom, već da je on na licu mjesta zatekao drugu paletu ali koja je istih dimenzija, jer da su sve te palete napravljene manje-više kao standardne istih dimenzija te ističe da nije upoznat ni po izjavama svjedoka o visini paleta, a da daje mogućnost svjedocima da kažu ono što smatraju bitnim za štetni događaj, a da i on postavi neka pitanja svjedocima koja smatra bitnim. Svjedok napominje da je na mjestu rada tužiteljice postojao video nadzor da on praktički ne bi ni trebao izlaziti na lice mjesta, da bi se sve vidjelo, a ovako da je činjenično stanje temeljio isključivo na navedenim izjavama, te ističe da netko može dati i krivu izjavu, ali da on uvijek nastoji da se te izjave u pravilu podudaraju. Vezano za upit da li je na navedenom mjestu rada gdje je radila tužiteljica radni prostor bio dovoljan za manevar tužiteljice prilikom obavljanja navedenog posla skidanja folije i slaganja artikala, isti odgovara da je on kad je izišao na lice mjesta prvenstveno gledao vezano za mjesto rada rasvjetu i protuklizne pločice, s tim da čak i ako su pločice protuklizne, da je njihova funkcija slabija ukoliko su iste mokre. Navodi da on navedene prigode nije mjerio ni gledao dimenzije samog prostora, međutim napominje da čak i ako komunikacijski putovi nisu prohodni odnosno ako su zakrčeni, da kad on dođe ako utvrdi da je situacija drugačija i da su komunikacijski putovi prohodni da on svoja utvrđenja temelji na izjavi očevica i samog oštećenika, a kako da je bilo u predmetnom slučaju te da je navedeno mjesto rada bilo skladište odnosno da ga on deklarira kao skladište. Vezano za njegov zapisnik i napomenu da se radi o četvrtom hodniku kao mjestu rada, svjedok ističe da taj četvrti hodnik predstavlja mjesto samog štetnog događaja, a da bi se zapravo otklonila ostala mjesta u trgovini kao potencijalna mjesta događaja te isti potvrđuje da je napisao u zapisniku da je mjesto događaja četvrti hodnik te ističe da on ne zna u kojem dijelu trgovine je taj četvrti hodnik da li u prodajnom ili skladišnom dijelu, ali da su mu rekli prilikom izlaska na lice mjesta da to mjesto zovu "četvrti hodnik". Isti navodi da je u izjavi koju je dala tužiteljica istakla da je prilikom rada na navedenom mjestu zapela nogom o paletu, izgubila ravnotežu i da ne udari glavom desnom rukom se zadržala i pala na desni bok. Navodi nadalje da nije vršio uvid u upute poslodavca vezano za tehnološki proces rada, ali da je bila riječ o jednostavnom postupku iskrcaja robe sa paleta, a da pretpostavlja da za tako jednostavan proces poslodavac ima upute. U odnosu na činjenicu da li mu je tužiteljica ili očevidac prilikom saslušanja napomenuo da su komunikacijski putevi na navedenom mjestu rada bili zakrčeni, svjedok odgovara da je bilo tako da bi on to i zabilježio, ali da nije bilo tako, jer njegovo utvrđenje da je u navedenom slučaju ovisilo isključivo o

izjavama radnika, a da nisu tada isticali da bi komunikacijski putevi bili zakrčeni. U odnosu na činjenicu iz kojeg razloga je isticao da na navedenom mjestu se nisu mogle utvrditi činjenice putem video nadzora, svjedok navodi video nadzora na navedenom mjestu rada nije uopće bilo, a da ga je bilo da bi on zasigurno tražio izuzeće video snimke vezano za navedeni štetni događaj i da bi tada mogao utvrditi iz toga sve činjenice jer da kad nema video nadzora izjava očevica i radnika se može u dobrom dijelu i izmijeniti nakon dan, dva što čak ne mora biti ni namjerno napravljeno i to da više radi samog šoka zbog štetnog događaja izjava može čak zvučati i drugačije od stvarnog stanja. Svjedok ističe da je on uzimao izjavu od tužiteljice samo tada kad je izašao na lice mjesta i sastavljao zapisnik, a da se ne sjeća da mu je tužiteljica išta govorila o tome kakve je ozljede zadobila te da misli da je tu najmjerodavnija medicinska dokumentacija tužiteljice jer da bi njegovo mišljenje o njenom ozljeđivanju bilo čisto subjektivno te da se ne sjeća da mu se tužiteljica na išta žalila vezano za ozljedu.

9. Iz iskaza tužiteljice Melise Injić, saslušane na ročištu od 10. srpnja 2024. (list 261-264 spisa) proizlazi da je navedene prigode na dan štetnog događaja 28. ožujka 2019. trebala raditi u trgovini od 5.00 ujutro do 14.00 - 15.00 poslijepodne. Ističe da se u ugovoru o radu njeno radno mjesto vodilo kao radnik u trgovini. Ističe da ona nikad točno ne zna koja su joj zaduženja na radnom mjestu sve do trenutka kad treba pristupiti poslovima, a za koje joj nalog daje poslodavac. Ističe da se svi radnici ujutro okupe ispred dućana i ulaze u prostoriju koju zovu socijalna prostorija gdje oblače radnu odjeću i pripremaju se za rad, a voditelj smjene im daje upute gdje će tko raditi. Nadalje navodi da je navedene prigode njoj upute za rad dala zamjenica voditeljice gospođa Tojčić Marijana i da ju je ista zadužila da tog dana slaže neprehrambene proizvode a koje da oni zapravo zovu skraćeno "non food", te da su za navedene poslove bili zaduženi ona i gospođa Baran. Nadalje tužiteljica navodi da potom radnice čekaju 5:00 sati da bi mogle pristupiti u trgovinu na način što se moraju evidentirati preko kartica koje evidentiraju njihov dolazak. Nadalje da predmetni dućan ima 5 redova i da je svaki taj dio prodajni, a da se preko tih redova dolazi i do skladišta, ali da se može dolazeći do skladišta vidjeti i taj 4. red, a da su u 4. redu već bile složene palete kao i u 3. redu. Nadalje navodi da ona navedene prigode nije niti ulazila u skladište već da je došla do 4. reda i da su u 4. redu bile dvije euro palete sa neprehrambenim proizvodima koje radnice zovu non food, te još dvije euro palete u 3. redu sa istim proizvodima, te da su te palete bile obložene folijom radi transporta da se ne bi srušili navedene proizvodi sa paleta, pa ta folija zapravo služi kao zaštite. Također se u 4. redu nalazila kartonirka koja radnicama služi za odlaganje praznih kartona. Ističe da joj se dogodilo da je ona navedene prigode počela skidati navedenu zaštitnu foliju skalpelom i da nije ni uspjela do kraja skinuti foliju te da je zapela o drvenu paletu i počela padati te da se ne bi dodatno ozlijedila da se pridržala desnom rukom koja je ostala na stolu, ali da je ipak izgubila ravnotežu i pala na desni bok. Ističe da pločice na navedenom mjestu na podu nisu bile klizave, ali da je do pada došlo uslijed brzine rada na način kako je opisala, ali da smatra da navedene palete nisu ni trebale biti na tom mjestu. Pojašnjava svoj stav da navedene drvene palete, pa i ona za koju je navedene prigode zapela da nije trebala biti na navedenom mjestu budući da sve palete trebaju biti u skladištu, a ne u prodajnom prostoru, a da im je tako kazano i prilikom osposobljavanja za rad na siguran način, a da ovo nije slučajno budući da jedino skladište ima zaštitu u vidu alarma, jer da i prilikom ulaska da je sve pod alarmom, te da osoba koja je zadužena vezano za ulazak u dućan i otvaranje dućana da mora najprije upisati šifru kojom će isključiti alarm i to zna samo rukovodeći kadar,

a da radnici nisu upoznati koja je šifra vezano za alarm niti imaju ovlasti za to. Tužiteljica nadalje navodi da je ona navedene prigode, a vezano za svoje radno mjesto bila osposobljena za rad na siguran način od strane poslodavca i da je navedenog dana na sebi imala svu zaštitnu odjeću i obuću. Navodi da po štetnom događaju nije zbog ozljede mogla sama skinuti cipele te da ih je skinula gospođa Tojčić te da je nakon što je došla radi ruke na hitnu da je ista nakon pregleda hospitalizirana budući da joj je ruka otekla, te da je nazvala regionalnog voditelja i obavijestila ga o svojoj ozljedi. Ističe da je liječena na neurokirurgiji da je ustanovljena dijagnoza protruzije vratne kralježnice i da se žalila liječniku na bolove u brahijalnom pleksusu i lopatici. Ističe da joj povodom ozljede nisu rađeni nikakvi operativni zahvati ali da je po ozljedi upućena na fizikalnu terapiju koju obavlja stalno do danas, a vezano za ozljedu vratne kralježnice da je nosila šancov ovratnik. U odnosu na činjenicu kako je dalje liječena, ističe da je prvo bila liječena na neurokirurgiji odakle da je prebačena na neurologiju i da su joj tu vršili pretrage i utvrdili da ima lezije na mozgu i vratnoj kralježnici. Ističe da je uslijed navedene ozljede uzimala preporučene lijekove protiv bolova. Navodi nadalje da su sve radnice prilikom osposobljavanja školovane u pogledu toga da niti jedna paleta sa navedenim non food proizvodima ne bi smjela biti ni ostati u prodajnom prostoru. Pojašnjava da njima palete dolaze iz Perušića svakog dana u skladište i da se te palete sa non food proizvodima odlažu na posebna mjesta u skladištu te da kamion koji dovozi palete ima ključeve za iskrcavanje robe u prvi dio skladišta dok za drugi dio skladišta da nema ključeve i kad dolaze palete da odgovorna osoba pregledava je li sve u redu upravo u tom prvom dijelu skladišta budući je skladište podijeljeno na dva dijela. Nadalje ističe da se dalje događa kad odgovorna osoba pregleda palete da ih potom mora staviti na svoje mjesto a da one kao radnice dobivaju upute, te da se cijela ta situacija sa pregledom i slaganjem paleta događa u skladištu, a ista ističe da su se navedene palete zatekle u prodajnom prostoru ista odgovara da tako radnici zapravo krata vrijeme procesa rada jer da bi inače trebalo puno vremena kad bi se išlo po svaku paletu pojedinačno u skladište te da se paleta ne bi mogla pomaknuti bez električnog viličara, a da njih nema dovoljno jer da postoji samo jedan za svih. U odnosu na činjenicu kad je došlo do promjena u samom procesu rada da se slažu palete u prodajnom prostoru, tužiteljica navodi da kad se ona tek zaposlila na tom radnom mjestu da su prvo radnici pa tako i ona slagali palete isključivo u skladištu a da su s vremenom dobili upute od voditelja da slažu palete sa non foodom u prodajnom prostoru i da je ta uputa uvijek bila usmena i da ona sve upute od voditelja prima usmenim putem. Tužiteljica navodi da su radnice upozoravale poslodavca da im je predaleko u jutarnjoj smjeni od ponedjeljka do četvrtka od mjesta gdje se nalaze prazni kartoni do mjesta gdje se nalazi preša za karton, ali da su unatoč tome morali poštivati uputu o slaganju paleta u prodajnom prostoru jer da im je tako određeno, a u odnosu na činjenicu iz kojeg je razloga došlo do navedenih promjena u procesu rada ista navodi da je to zato što su radnice zbog slaganja paleta u skladištu duže ostajale i da nisu stizale obavljati posao na takav način. Ističe da da je ona visoka 1,60 m, a da su navedenog dana palete bile veće od nje, da su bile postavljene u 4. redu preblizu jedna druge i to jedna iza druge. Ističe da je manevarski prostor jako uzak, a obzirom na radni proces i položaj navedenih europaleta jer da one prvo skidaju navedene kartone. Ističe da prilikom slaganja i skidanja navedenih kartona najprije vidjeti na određenim stolovima gdje se nalazi mjesto za non food proizvode, te kad nađe gdje mu je mjesto na odgovarajuće mjesto na podu gdje se nalazi navedeni stol odlaže kartone i da kad sve to rasporedi, onda može slagati proizvode. Ističe da je navedenog jutra ona imala jako malo manevarskog prostora jer da su palete preblizu postavljene jer da joj je trebao električni viličar za pomaknuti paletu budući da električni viličar imaju

samo jedan, a da se bez njega paleta ne može pomaknuti, a palete su bile postavljene preblizu stola te da se radnica Baran nalazila nasuprot nje isto u 4. redu. Navodi da je prije štetnog događaja radila u Lidlu 6 godina, te navodi da joj je bio poznat proces slaganja robe na navedenom radnom mjestu budući da je osposobljena za rad na siguran način u skladištu a da su dobile usmenu uputu vezano za akcijski dan da ponedjeljak i četvrtak slažu palete u prodajnom dijelu. Navodi da je i prethodno prije ovog događaja na jednak način obavljala proces rada na tom radnom mjestu na način da je slagala robu s paleta u prodajnom prostoru, te ističe da ne zna točno od kada je bila uputa da slaže palete u prodajnom prostoru. Vezano za upit da li postoji dokument u kojem stoji da nije moguće odlagati palete u prodajnom prostoru ista navodi da je 2012. dobila knjigu školovanja u kojoj to nije stajalo ali da su radnici dobivali usmene upute da nakon završetka rada ništa od navedenih paleta ne smije biti u prodajnom prostoru. Vezano za upit da li je tužiteljica prilikom izlaska na lice mjesta inspektora zaštite na radu rekla inspektoru da navedene palete nisu smjele biti u prodajnom prostoru i da su bile neodgovarajuće visine, ista odgovara da smatra da je ona sve inspektoru rada rekla o tome na način kako je danas iskazala u iskazu pred ovim sudom. Navodi da nije upoznata s činjenicom zašto inspektor rada prilikom inspekcije nije u zapisniku utvrdio ono što ona govori vezano za položaj paleta i njihov smještaj u prodajnom prostoru. Tužiteljica navodi da ne zna što je inspektoru rekla gospođa Baran. Navodi, a vezano za korištenje električnog viličara u trgovini, da se koristi ukoliko je slobodan te da se navedenim viličarom mogu maknuti spomenute palete. Za slaganje navedenih paleta da vremenski ima ujutro od 5.00 do 8.00 sati, te da nema vremena čekati na električni viličar u navedenom vremenu jer viličar koristi osoba koja slaže voće te kad bi ista čekala navedeni viličar da ne bi imala vremena složiti sve proizvode do 8.00 sati.

10. Iz iskaza svjedokinje svjedokinje Ljubice Adžaić saslušane na ročištu glavne rasprave od 23. listopada 2024. (list 273-275 spisa) proizlazi da je točno da je ona bila pomoćna voditeljica trgovine u Hektorovićevoj 38c u Solinu, i to trgovine br. 0127, a gdje da se tužiteljici dogodila nezgoda 28.03.2019. Isti navodi da se radni proces u toj trgovini odvijao na način da su djelatnici uvečer pripremali robu u hodnik, a koju ujutro trebaju slagati i u pravilu da bude 5,6 paleta robe koju treba raspakirati i to no food asortimana. Ona ističe da je navedeno jutro ušla u ured i uzela otpremnice te došla u prostor trgovine gdje se trebala slagati roba, a da je tu zatekla tužiteljicu da sjedi i drži se za lakat te da ona osobno nije bila očevidac ozljede koja se dogodila tužiteljici, ali da joj je ista rekla da je zapela za paletu prilikom raspakiravanja robe i pala. Ističe da je od nje i još jedne kolegice ponuđeno zvati hitnu pomoć, ali da je tužiteljica to odbila budući da je htjela da je suprug odvede na hitnu i da je njega čekala. Svjedokinja potvrđuje činjenicu da je radno mjesto tužiteljice bilo radnica u navedenoj trgovini. U odnosu na samo mjesto rada tužiteljice ista navodi da je bila riječ o hodniku u kojem su palete bile postavljene uzdužno kroz hodnik, te da ona smatra da je tužiteljica imala dovoljno prostora za manevar prilikom raspakiravanja paleta i da se tako uvijek na taj isti način slaže, te da se ova raspakiravanja uvijek vrše na isti način, ali da mora napomenuti da se navedenog dana ništa od paleta nije ni raspakiralo budući je tužiteljica zapela i pala. U odnosu na činjenicu da li je bio bilo koji problem na tom mjestu rada, klizavi pod ili uskoća prostora, svjedokinja ističe da nije zapazila ništa takvo, a i da joj se tužiteljica nije navedenog dana kad je doživjela nezgodu obraćala s navodima da bi na navedenom radnom mjestu bio neki problem. Navodi da joj nije jasno iz kojeg razloga sama tužiteljica nije zvala za pomoć nakon ozljeđivanja. Također navodi da je na lice mjesta po štetnom događaju izašla inspekcija zaštite na radu te da

su uzimali izjave i napravili očevid, a da ona ne zna točno što su te prigode sve utvrdili. Ističe da je tužiteljica bila osposobljena za rad na siguran način te da je imala sva pripadajuća uvjerenja za radno mjesto radnice u trgovini te da joj je poslodavac navedene prigode osigurao i zaštitnu odjeću i obuću, i to traperice i majicu te cipele, a koju odjeću i obuću da je ista navedene prigode imala. Navodi da i inače nakon što se dogodi štetni događaj, poduzeće o tome obavještava, te da nije upoznata s tim tko je sastavio samu prijavu ozljede na radu. Navodi da misli da je u spomenutom hodniku bila jedna Europaleta i jedna DD paleta te da je prva paleta bila visoka cca 2 metra, a ova druga da je bila niska te da je na njoj sjedila gospođa Injić, a da ne može točno reći koliko su bile razmaknute jedna od druge ali da nisu bile skroz jedna uz drugu. Navodi da smatra da je radnica Baran bila u dućanu. Svjedokinja navodi da su se nekad davno te palete raspakiravale u skladištu prije nekih 10 godina, ali da tada nije bilo radno vrijeme od 5 sati. Ističe da u vrijeme kad se tužiteljici dogodila nezgoda, se raspakiravanje navedenih paleta obavljalo u samom dućanu, a u skladištu da se to radilo prije 10 godina, ali da tada nije bilo radno vrijeme od 5 sati te da tada nije bilo kupaca u tom prostoru te se dolazilo ranije da bi se to obavilo, a da je riječ zapravo o tome da se promijenila organizacija rada kad se raspakiravanje paleta vršilo u skladištu i sada kad se raspakiravanje vrši u samom dućanu, kao što je bilo slučaj u vrijeme štetnog događaja te se i dan danas raspakiravanje vrši u dućanu. Vezano za upit kada i na koji je način upoznata sa tom promijenjenom organizacijom rada u pogledu raspakiravanja europaleta, tko joj je to rekao i na koji način, ista navodi da ne zna odgovor na to pitanje. Navodi da joj radne naloge daje voditelj dućana, a da ona daje radne naloge radnicima u dućanu, te navodi da je tog jutra kad se dogodio štetni događaj rasporedila radnike što će raditi, uključujući i tužiteljicu. Vezano za nekakva osposobljavanja na radu vezano za sami radni proces ista navodi da postoje osposobljavanja, a na upit koliko često se ta osposobljavanja provode, svjedokinja navodi da se ovaj proces događa svakodnevno te i putem e-mailova i da ih voditelj osposobljava za rad u smislu dijelova radnog procesa te da ih isti osposobljava i usmeno i pismeno, te da imaju smjernice koje dobiju da prouče, a da se osposobljavaju i usmeno. Na upit sjeća li se svjedokinja smjernica vezano za slaganje paleta u skladištu odnosno u prodajnom prostoru odnosno kako je dana smjernica da će se paleta slagati umjesto u skladištu u dućanu, ista odgovara da je već objasnila da je došlo do promjene organizacije rada u smislu promjene mjesta u kojem se slaže paleta, a da je sve ostalo po pitanju slaganja paleta ostalo isto, i da je tako već 18 godina, a da se s paleta najprije skida folija i nakon skidanja folije da se roba iz tih paleta slaže na police te da se ta promjena u smislu promjene mjesta na kojem se palete raspakiravaju odnosi samo na no food asortiman. Navodi da se roba sa paleta slagala u prodajnom prostoru i ranije u odnosu na food asortiman, te da je isti proces slaganja food robe i non food robe u prodajnom prostoru, a da je jedina razlika u tome što se food oduvijek slagao u prodajnom prostoru a non food je počeo kasnije, te da je tužitelj i prije slagala food robu na isti način, te potvrđuje da je tužiteljica iz samog znanja slaganja food robe trebala znati slagati i non food robu.

11. Iz iskaza svjedokinje Marine Baran saslušane na ročištu od 24. veljače 2025. (list 278-279 spisa) proizlazi da su joj poznate okolnosti o kojima svjedoči jer je i ona radna kolegica tužiteljice na istom radnom mjestu kod tuženika te da je na dan nezgode 28.03.2019. ona radila zajedno u smjeni sa tužiteljicom. Isti navodi da je tužiteljica ušla prva u trgovinu, a ona nakon nje, te kad je došla do mjesta gdje su trebale slagati robu da je zatekla kako tužiteljica sjedi na podu. Isti navodi da joj je tužiteljica te prigode samo rekla da je pala, a da joj nije opisivala sam način ozljede. Ističe nadalje

da u odnosu na činjenicu što su ona i tužiteljica trebale raditi navedene prigode da je te prigode bio akcijski dan te da prvo su morale slagati neprehrambene artikle ili nonfood robu, te da su palete bile u trgovini. Ista navodi da navečer prvo kolegica te palete izvuče iz skladišta u trgovinu i da u trgovinu gdje se te palete slažu da one čekaju upravo njih da se složi roba iz navedenih paleta na stol. U odnosu na činjenicu kako izgleda navedeno mjesto rada te ima li dovoljno mjesta za prolaz, svjedokinja navodi da su navedene palete smještene u hodniku u trgovini i da ima dovoljno mjesta za prolaz prilikom slaganja paleta, te da ima dovoljno mjesta za okretanje i slaganje navedenih paleta. U odnosu na samu širinu prolaza svjedokinja napominje da kasnije kad one slažu drugu robu, da u taj hodnik mogu proći dva električna paletara sa paletama na njima, a da se uvijek slažu jedna po jedna paleta na stol. Svjedokinja nadalje navodi da u odnosu na činjenicu da li je navedeni prostor, mjesto rada gdje se slažu navedene palete bio dobro osvijetljen i da li je eventualno bio klizav pod ista navodi da je prostor dobro osvijetljen a da se pod pere strojno od 22:00 sati navečer i da ne ostavlja mokre tragove. U odnosu na činjenicu da li je po štetnom događaju na lice mjesta izašla inspekcija zaštite na radu ista navodi da ne zna, ali da je bila policija nakon navedenog štetnog događaja. Također navodi da je tužiteljica imala na sebi zaštitne cipele i odijelo odnosno hlače i majicu i da to osigurava poslodavac. Ističe da je bila osposobljena za rad na siguran način na navedenom radnom mjestu te da ne zna da li je imala sva pripadajuća zdravstvena uvjerenja. Navodi da s obzirom na protek vremena ne zna koliko je na dan štetnog događaja u navedenom prostoru bilo paleta. Na upit kada se skine folija sa određene palete kako djelatnici znaju koja kutija dođe u koji stol, ista odgovara da postoji velika cijena i šifra i da ispod te šifre se stavlja proizvod o kojem je riječ, budući tu stoji naziv, cijena i šifra. Upitana da opiše kako prolazi taj proces, da li odmah otvara tu kutiju sa proizvodima i odmah slaže u stol ili je prvo ostavlja u stolu ili ispred stola, svjedokinja navodi da ne otvaraju odmah nego da prvo kutije ostavljaju kod cijene, te da imaju otpremnicu i kad na otpremnici provjerimo da li su sa skladišta poslali točan broj kutija koliko piše na otpremnici, da tek onda otvaraju kutije i slažu se u stol. Navodi da ona mora posložiti kutije na pod da bi provjerila je li odgovara otpremnici, te navodi da je ovakvo opisano postupanje u skladu s uputama poslodavca. Svjedokinja navodi da se zaposlila kod tuženika prije otprilike 7 godina te da se ne sjeća tko joj je bio dodijeljen za trenera, te da je ona završila za trenera, ima diplomu trenera i školuje nove djelatnike. Ističe da je upoznata s tim kako se postupa prilikom ozljede na radu od strane poslodavca, te da je u vrijeme kad se tužiteljica ozlijedila znala kako se treba postupati s ozlijeđenom osobom, te da se ne sjeća tko je ozlijeđenu odveo u prostorije. Ističe da se ne sjeća koliko je zaposlenika bilo zaposleno na navedeni dan ozljeđivanja tužiteljice te koliko je zaposlenika bilo zaposleno inače. U odnosu na činjenicu koliko u današnje vrijeme djelatnika slaže non food, svjedokinja odgovara da je to bilo u ispostavi Solin, a da ona više ne radi u toj ispostavi i da ne zna koliko sada djelatnika slaže na odjelu non food, a vezano za pitanje koliko u poslovnici u kojoj sada radi djelatnika slaže non food proizvode, odgovara da ona radi pretežno popodne i da ne zna koliko je djelatnika u jutarnjoj smjeni, te navodi da je ona trenutno pomoćnik voditelja kod tuženika te da je kao voditelj upoznata sa programom načina rada u trgovini. Ističe da ne radi više u Solinu te da ne zna kada je prebačena presa koja je ranije bila na kraju skladišta. Vezano za pojašnjenje da li u trenutku kad je vidjela tužiteljicu navedenog dana je li paleta bila cijela ili je tužiteljica već krenula te kutije micati s navedene palete, svjedokinja navodi da je paleta u tom trenutku bila cijela, te na podu nije bilo kutija, te da nije bila skinuta folija, da ju je tužiteljica tek počela skalpelom otvarati.

12. Iz iskaza svjedokinje Božene Milić (list 289-290 spisa) proizlazi da ona ne radi u istoj trgovini u kojoj je u vrijeme štetnog događaja radila tužiteljica budući je tužiteljica radila u trgovini u Solinu kod tuženika navedene prigode kada joj se dogodila nezgoda na radu, a da ona osobno radi kod istog poslodavca tuženika ali u trgovini u Kaštelima. Međutim ista navodi da je iz pričanja drugih radnika čula što se dogodilo tužiteljici te da zna da je tužiteljica navedene prigode 28. ožujka 2019. radila na poslu slaganja paleta vezano za nonfood odjel odnosno slaganja kutija i da je zapela o paletu i pala. Ista misli da je tužiteljica bila vjerojatno osposobljena za rad na siguran način na poslovima koje je tada obavljala i da joj vjerojatno poslodavac osigurao zaštitnu odjeću i obuću toga dana. Također svjedokinja napominje da je i ona jedno vrijeme radila u istom dućanu u kojem je radila i tužiteljica te navodi da bi se navečer u tom dućanu dopremale palete sa navedenim kutijama nonfood proizvoda, a koje palete da je trebalo slagati i da su te palete dovodile u prodajni dio dućana. Ista navodi da je hodnik u koji su dovodene ta palete bio dosta uzak i da tu nije bilo dovoljno manevarskog prolaza za slaganje paleta i za raspakiravanje kutija. Svjedokinja navodi da ne zna koju je ozljedu tužiteljica dobila ali je čula da joj nije pružena adekvatna hitna pomoć. Svjedokinja navodi da nakon što se dogodi neka nezgoda da se kod tuženika tada više pažnje svemu posveti i da se odmah počnu uvoditi nekakve obuke vezano za sam način rada pa da je tako u predmetnom slučaju nakon nekog vremena bilo odlučeno od strane tuženika kao poslodavca da se nonfood asortiman ne slaže više u prodajnom prostoru dućana nego u skladištu, ali da je ta mjera trajala samo nekih mjesec dana. U odnosu na pitanje da li su se spomenute palete u konkretnom slučaju slagale u prodajnom prostoru ili u samome skladištu te kada su dobili takav nalog odnosno kada su nastupile promjene organizacije rada svjedokinja odgovara da što se tiče dućana u Kaštelima gdje je ona radila za tuženika da je kroz vrlo kratko vrijeme dobila vezano za rad u popodnevnoj smjeni nalog da se nonfood asortiman kojeg slaže više neće slagati u prodajnom prostoru nego u skladištu. U odnosu na pitanje koliko često tuženik provodi radna osposobljavanja radnika a vezano za organizacijske promjene u načinu obavljanja rada svjedokinja odgovara da je to dosta često i da se često provode obuke i osposobljavanja vezano za promjene načina rada ali da ta teorija i teorijska obuka nema puno veze sa samom praksom na licu mjesta. Navodi da su se dosta često događale ozljede na radu kod tuženika te da je i ona sama imala ozljedu na radu. Upitana da objasni na koji način se slažu kutije koje se nalaze na spomenutim europaletama svjedokinja navodi da je ona kao djelatnik u svom dućanu obučena da se te kutije stavljaju ispred stolova koji se nalaze u skladišnom prostoru i da tu ima dovoljno prostora za odlaganje spomenutih kutija. Međutim, ista navodi ukoliko bi se te iste kutije slagale u prodajnom prostoru da tada i spomenute palete i kutije se nalaze na podu i da tada nema dovoljno prostora za manevar prilikom slaganja navedenih kutija. Navodi da se ne sjeća precizno samoga datuma kad se dogodila predmetna nezgoda, dana i mjeseca ni samog sata, ali da zna da se tužiteljici štetni događaj dogodio u jutarnjim satima 2019.

13. Iz iskaza svjedokinje Nine Blažević (list 290-291 spisa) proizlazi da je ona u sporno vrijeme također radila u istoj trgovini kao radnica jednako kao i tužiteljica kod tuženika a da su joj sve okolnosti poznate i iz razloga što je ona imala ozljedu na radu na sličan način kao tužiteljica nekoliko dana radnje. Ista ističe da je tužiteljica navedene prigode slagala nonfood asortiman u trgovini kod tuženika te svjedokinja ističe da je u tom prostoru gdje se to radi premalo ljudi, previše stvari i previše stolova a da se sam proces odvija na način da djelatnici najprije po kutijama traže šifre a onda se te kutije nose do stolova. Svjedokinja ističe da se te kutije slažu na palete a da palete stoje na

stolovima i da su tu navedene određene šifre odnosno da se kutije nose do stolova gdje se nalaze te šifre te da su te palete i ti stolovi sa svake strane i da tu u tom prostoru ima 10-15 stolova. Svjedokinja navodi da na tom mjestu gdje se slažu kutije na palete i navedene stolove da nema dovoljno prostora za manevar radniku, da se radi o užem prostoru. Svjedokinja ističe da joj je poznato da je tužiteljica ozlijedila ruku te da misli da se to dogodilo prilikom radnje podizanja. Svjedokinja navodi da je tužiteljica vjerojatno imala zaštitnu odjeću i obuću osiguranu od strane poslodavca navedenog dana jer da to svi moraju imati te da je vjerojatno i bila osposobljena za rad na siguran način. Svjedokinja navodi da se i njoj dogodila slična situacija prilikom rada na sličan način u drugoj prostoriji istog dućana jer da je i ona zbog uskoće prostora prilikom podizanja kutije udarila u željezna kolica. Svjedokinja navodi da nije upoznata s činjenicom da li je povodom štetnog događaja koji se dogodio tužiteljici izlazila inspekcija zaštite na radu i da li je i što utvrdila. Navodi da su se spomenute euro palete raspakiravale u prodajnom prostoru i da je tu bilo 10 euro paleta prodajnih kutija u prodajnom prostoru. Vezano za proces slaganja food robe i nonfood robe svjedokinja odgovara da je skoro isti način slaganja i da se sve mora napraviti u nekom zadanom vremenu. Navodi da onog dana kad se tužiteljici dogodila nezgoda nije bila prisutna na radnom mjestu jer da se njoj slična ozljeda na radu dogodila dan dva prije tužiteljčinog štetnog događaja pa da je ona bila na bolovanju. Ista ističe da premda nije bila prisutna navedenom događaju da su joj kolege iz Solina javile što se dogodilo i da se tužiteljica ozlijedila. Vezano za upit sjeća li se vremenski svjedokinja kada se dogodio predmetni štetni događaj, a obzirom da je ona dan dva prije tog događaja također bila ozlijeđena ista odgovara da je to bilo prije otprilike nekih 5- 6 godina. Navodi da je njenu štetu na radu prijavila gđa. Ljubica Adaip, ali da se sva dokumentacija vezana za njenu ozljedu na radu pogubila.

14. Temeljem odredbe članka 111.stavka 1. Zakona o radu ("NN" 93/14- u daljnjem tekstu ZR-a) je propisano da ako radnik pretrpi štetu na radu ili u vezi sa radom, poslodavac je radniku dužan naknaditi štetu po općim propisima obveznog prava. Nadalje, temeljem odredbe članka 25.stavka 1. Zakona o zaštiti na radu ("NN" 71/14, 118/14, 154/14, 94/18, 96/18) je propisano da ozljeda na radu i profesionalna bolest koju je radnik pretrpio obavljajući poslove za poslodavca smatra se da potječe od rada i poslodavac za nju odgovara po načelu objektivne odgovornosti, a temeljem odredbe članka 25.stavka 2. istog Zakona je propisano da poslodavac može biti oslobođen odgovornosti ili se njegova odgovornost može umanjiti ako je šteta nastala zbog više sile, odnosno namjerom ili krajnjom nepažnjom radnika ili treće osobe na koje poslodavac nije mogao utjecati ili njihove posljedice izbjeći unatoč provedenoj zaštiti na radu. Nadalje, temeljem odredbe članka 17.stavka 1. navedenog Zakona o zaštiti na radu je propisano da je poslodavac obavezan organizirati i provoditi zaštitu na radu, vodeći pri tome računa o prevenciji rizika te obavještavanju, osposobljavanju, organizaciji i sredstvima, a temeljem stavka 2. istog članka je propisano da je poslodavac obavezan provoditi prevenciju u svim radnim postupcima, u organizaciji rada i upravljanju radnim postupcima pri čemu mora osigurati radnicima najveću moguću razinu zaštite na radu. Također je temeljem odredbe članka 18. Zakona o zaštiti na radu propisano da je poslodavac obavezan uzimajući u obzir poslove i njihovu prirodu te procjenjivati rizike između ostalog vezano i za organizaciju procesa rada.

15. Iz pregledanog zapisnika o inspeksijskom nadzoru od 01.04.2019.godine (list 7-11 spisa) te iskaza saslušanog svjedoka Mislava Salapić nedvojbeno proizlazi kao utvrđena činjenica da na dan štetnog događaja 28.03.2019.godine mjesto rada nije

bilo pokriveno videonadzorom, te da je Mislav Salapić kao inspektor zaštite na radu svoje utvrđenje vezano za predmetni štetni događaj temeljio isključivo na izjavama tužiteljice i svjedokinje Marine Baran, a koju je u zapisniku o inspekcijskom nadzoru naveo kao očevicem navedenog događaja. Međutim, tijekom ovog postupka je utvrđeno iz iskaza saslušane svjedokinje Marine Baran da ista nije neposredno svjedočila padu tužiteljice jer je ista navela da je ušla u trgovinu (prodajni prostor) u kojem je tužiteljica doživjela nezgodu nakon što se navedeni štetni događaj već zbio, a o načinu ozljeđivanja tužiteljice na radnom mjestu ista je saznala indirektno od tužiteljice pa u tom smislu iskaz svjedokinje Marine Baran ne predstavlja neposredno opažanje vezano za štetni događaj već posredno saznanje. Ovaj sud prihvaća kao vjerodostojan i logičan iskaz svjedoka, inspektora zaštite na radu Mislava Salapića u dijelu u kojem je isti istakao da pod na mjestu rada gdje se tužiteljici dogodila nezgoda nije bio klizav, te da je prostor na tom mjestu bio odgovarajuće osvijetljen, te da se nije radilo o radnom mjestu sa posebnim uvjetima rada, te da je tužiteljica od strane tuženika kao poslodavca bila osposobljena za rad na siguran način kao i da je ista koristila propisanu zaštitnu odjeću i obuću. Navedene činjenice su naime potvrđene iskazima svih saslušanih svjedoka u ovom postupku. Međutim, navedene okolnosti same po sebi nisu dovoljne da bi se mogao izvesti zaključak da je tuženik ispunio sve svoje obveze zaštite na radu prema tužiteljici kao radnici navedene prigode. Naime, odredbom članka 18. navedenog Zakona o zaštiti na radu je propisano da je poslodavac obavezan uzimajući u obzir poslove i njihovu prirodu procjenjivati rizike između ostalog i vezano za organizaciju procesa rada, a iz pregledanog zapisnika o inspekcijskom nadzoru od 01.04.2019.godine nije razvidno da je tuženik kao poslodavac procjenjivao ove rizike, dok je odredbama članka 17. stavka 1. i 2. istog Zakona propisano da je poslodavac obavezan organizirati i provoditi zaštitu na radu, vodeći pri tome računa o prevenciji rizika te obavješćavanju, osposobljavanju i sredstvima, te da je obavezan provoditi prevenciju u svim radnim postupcima u organizaciji rada i upravljanju u radnim postupcima, a pri čemu da mora osigurati radnicima najveću moguću razinu zaštite na radu. Iz navedenog je razvidno da poslodavac ima obvezu organizacije radnog procesa na način da se izbjegnu nepotrební rizici na radnom mjestu.

16. U navedenom smislu iz iskaza saslušane tužiteljice proizlazi da je ista navedene prigode na dan šetnog događaja po nalogu poslodavca, odnosno pomoćne voditeljice i voditeljice trgovine bila dužna slagati non food robu na način da se palete dovedu iz skladišta u prodajni prostor trgovine gdje je radila, te da se sa istih ukloni zaštitna folija, te potom navedena non food roba slaže na police. Također iz iskaza tužiteljice proizlazi da su radnici tijekom osposobljavanja za rad bili upozoreni da drvene palete trebaju biti u skladištu, a ne u prodajnom prostoru, ali da je kasnije zbog promjene organizacije rada uvedena praksa raspakiravanja upravo u prodajnom prostoru radi ubrzavanja procesa rada. Ujedno iz iskaza tužiteljice proizlazi da su palete bile postavljene jedna blizu drugoj, a kartoni da su se odlagali privremeno na pod, te da zbog toga nije u navedenom prostoru bilo dovoljno prostora za kretanje i manipulaciju robom. Ista navodi da je iz tog razloga prilikom skidanja zaštitne folije zapela za drvenu paletu i pala. Navedene činjenice iz iskaza tužiteljice su u svojim iskazima potvrdile svjedokinje Božena Milić i Nina Blažević. Svjedokinja Milić iako u vrijeme šetnog događaja nije radila u istoj trgovini kao i tužiteljica, ali je također radila kod tuženika iskazivala je o identičnom načinu rada kod tuženika te je u tom smislu navela da se non food proizvodi raspakiravaju u prodajnom prostoru, da je hodnik u kojem se nalaze ti proizvodi uzak te da u tom smislu nema dovoljno prostora za istodobno držanje paleta, kartonske

ambalaže i za to da se radnik nađe u istom prostoru i tu slaže robu. Također je svjedokinja Milić navela da u skladištu postoji dovoljno prostora za obavljanje tih poslova, te da je organizacija rada izmijenjena isključivo radi učinkovitosti poslovanja. Podjednako proizlazi i iz iskaza svjedokinje Nine Blažević koja je radila u istoj trgovini kao i tužiteljica te je potvrdila da se u tom dijelu trgovine nalazio veći broj paleta, stolova i druge opreme, a zbog čega da nije bilo dovoljno prostora za sigurno kretanje radnika tijekom raspakiravanja robe. Ovaj sud smatra iskaze svjedokinja Milić i Blažević uvjerljivima jer su međusobno podudarni i logični dok iskaz svjedokinje Marine Baran ne smatra uvjerljivima u dijelu u kojem ista ističe da je u prodajnom prostoru gdje se tužiteljici dogodila nezgoda na radu bilo dovoljno prostora za kretanje, raspakiravanja i odlaganje non food proizvoda budući suprotno proizlazi iz iskaza svjedokinja Milić i Blažević. Naime i svjedokinja Ljubica Adžaić koja je radila kao pomoćna voditeljica je iskazala da se prije 10 godina isti posao obavljao u skladištu, ali da je promijenjena organizacija rada i to samo u smislu toga da se non food proizvodi više ne raspakiravaju u skladištu tuženika nego se to vrši u prodajnom prostoru. Time su potvrđene tvrdnje iz iskaza tužiteljice da se ne radi o uobičajenom tehnološkom zahtjevu već o organizacijskoj odluci tuženika kao poslodavca. Sud pri navedenom smatra posebno značajnim da niti inspektor zaštite na radu Mislav Salapić nije utvrđivao postoji li procjena rizika upravo za ovakvu izmijenjenu organizaciju rada niti je ocjenjivao je li premještanje procesa raspakiravanja iz skladišta u prodajni prostor povećalo rizik od spoticanja i pada. Zaključak inspektora zaštite na radu Mislava Salapić o tome da je navedena ozljeda na radu tužiteljice uzrokovana nepažnjom tužiteljice temelji se isključivo na činjenici da mu tužiteljica i svjedokinja Baran prilikom inspekcijskog nadzora nisu izričito navele da su komunikacijski putevi na mjestu rada zakrčeni. Međutim, ovaj sud nije vezan navedenim zaključkom inspektora zaštite na radu već njegov nalaz predstavlja jedan od izvedenih dokaza koji se cijeni zajedno sa svim ostalim dokazima u ovom postupku. U tom smislu iz svih izvedenih dokaza u ovom postupku nedvojbeno proizlazi kao utvrđena činjenica da time što je izmijenjena organizacija rada (raspakiravanje non food proizvoda se više ne vrši u skladištu gdje ima više prostora, već se vrši u prodajnom prostoru tuženika) je rezultirala time da su se drvene palete obložene zaštitnom folijom sa navedenim non food proizvodima, kartonska ambalaža uslijed raspakiravanja istih, te radnici koji su tu radili istodobno nalazili u prostoru predviđenom za kretanje kupaca i radnika (prodajnom prostoru) pri čemu je svrha takve organizacije bila ubrzavanje procesa rada radnika, odnosno izbjegavanje odlazaka radnika u skladište po svaku pojedinu paletu. Također je i tužiteljica u iskazu navela da je radila brzo na navedenom radnom mjestu zbog organizacije rada i količine posla, ali upravo je tuženik-poslodavac taj koji određuje način obavljanja rada, raspored radnih zadataka i organizaciju radnog procesa, te snosi odgovornost za stvaranje sigurnih uvjeta rada. Tužiteljica kao radnica koja je izvršavala naloge poslodavca na način propisan organizacijom rada ne može snositi isključivu odgovornost samo zato što je tijekom izvršavanja redovnog radnog zadatka zapela za prepreku- drvenu paletu prilikom vršenja radnog procesa raspakiranja i slaganja non food proizvoda budući navedeni način rada proizlazi upravo iz navedene organizacije rada koju je odredio tuženik kao poslodavac. U navedenom smislu tuženik je u konkretnom slučaju propustio organizirati radni proces rada na način kojim bi rizik spoticanja tužiteljicu o drvenu paletu u navedenom prostoru kao mjestu rada tužiteljice bio otklonjen ili sveden na najmanju moguću mjeru, a čime je poslodavac postupio protivno navedenim odredbama članka 17.stavka 1. i 2. te članka 18. navedenog Zakona o zaštiti na radu jer nije procjenjivao rizike vezane za organizaciju rada na navedenom radnom mjestu tužiteljice. Budući iz iskaza saslušane tužiteljice, te

svjedoka Salapić, Adžaip, Blažević i Milić, te Baran proizlazi da je tužiteljčina ozljeda na radu nastala tijekom obavljanja redovnih radnih zadataka prema uputama poslodavca u uzročnoj vezi s organizacijom rada koju je odredio tuženik (rad sa slaganjem i raspakiranjem non food proizvoda u prodajnom prostoru tuženika) ovaj sud smatra da je za štetu nastalu tužiteljici odgovoran isključivo tuženik. Okolnost što je tužiteljica zapela za paletu i pala na radnom mjestu ne predstavlja samo po sebi dokaz nepažnje ili isključive nepažnje tužiteljice već u navedenom slučaju navedeno zapinjanje o paletu i pad tužiteljice posljedica rada u uvjetima koje je organizirao tuženik kao poslodavac na opisani način. Tek ukoliko bi bilo dokazano da je tužiteljica postupala protivno uputama poslodavca i pravilima rada na navedenom radnom mjestu radnice u navedenoj trgovini mogla bi se razmatrati tužiteljčina isključiva ili djelomična odgovornost za štetu. Ove okolnosti tijekom postupka nisu dokazane. Naime, iz iskaza inspektora zaštite na radu, svjedoka Mislava Salapić proizlazi da je tužiteljica navedene prigode kad joj se dogodila ozljeda na radu radila na uobičajeni način i u skladu sa radnim procesom te da nije postupala protivno propisima ili uputama poslodavca. Iz svega navedenog proizlazi da je uzrok predmetnog štetnog događaja prvenstveno organizacija rada koju je odredio tuženik kao poslodavac, a zbog čega je tuženik isključivo odgovoran za nastalu štetu tužiteljici sukladno onome što je propisano odredbom članka 111. stavka 1. ZR-a te članka 25. stavka 1. navedenog Zakona o zaštiti na radu, dok tuženik nije dokazao postojanje elemenata iz članka 25. stavka 2. Zakona o zaštiti na radu temeljem kojih bi se isti mogao osloboditi odgovornosti za nastalu štetu tužiteljici.

17. U odnosu na utvrđivanje visine potraživanja na ime neimovinske štete sud je izveo dokaz medicinskim vještačenjem po sudskim vještacima spec. traumatologu dr. Arsenu Paviću, neurologu dr. Meri Matijaca i psihijatru dr. Nikoli Sikirici.

18. Sudski vještak dr. Arsen Pavić, spec. traumatologije, je na ročištu održanom dana 11. studenog 2025. istakao da je pretežiti dio nalaza u predmetnom spisu iz domene neurologa i fizijatra pa da predlaže te da je u tom smislu nejekonomičnije da nakon što dr. Matijaca izvrši vještačenje na način da da svoj pisani nalaz i mišljenje da se na iduće ročište nakon toga pozovu svi vještaci neurolog dr. Meri Matijaca, on osobno i psihijatar dr. Nikola Sikirica radi eventualnog objedinjenja nalaza i mišljenja, a usputno ukoliko postoje prigovori na nalaz dr. Meri Matijaca da se i to razjasni na sljedećem ročištu. Vještak ujedno predlaže da doktorica Matijaca izvrši i klinički pregled tužiteljice, kako bi se do sljedećeg ročišta imala kompletna slika o stanju tužiteljice povodom ove ozljede na radu, a koji prijedlog vještaka je sud i prihvatio.

19. Iz pisanog nalaza i mišljenja stalnog sudskog vještaka dr. Meri Matijaca od 21. siječnja 2026. (list 303-304 spisa) proizlazi da je tužiteljica 15. siječnja 2026. došla sama na dogovoreni neurološki pregled u Polikliniku Klinike za neurologiju u KBC Split. Tom prigodom je tužiteljica navela da se liječi zbog multiple skleroze od 2019. godine. Tužiteljica da je navela da je 28. ožujka 2019. god. oko 5 sati, na poslu, zapela za paletu i pala. Pri padu da se uhvatila desnom rukom za rub stola kao bi se zaštitila da ne udari glavom te je ruka ostala uhvaćena za stol. Nije se udarila glavom. Nije se mogla sama dignuti s poda, pomogla joj je kolegica koja je u blizini radila. Desna ruka da joj je visila, nije je mogla podići već je pridržavala drugom rukom. Zbog tih tegoba pregledana je na Hitnom kirurškom prijemu i potom hospitalizirana u Zavodu za neurokirurgiju. Već 29. ožujka 2019. god. tužiteljica da je premještena u Kliniku za neurologiju KBC Split. Naime, u nalazima NMR mozga i vratne kralježnice opisane su

demijelinizacijske promjene u mozgu i vratnoj leđnoj moždini te su izvršene dodatne dijagnostičke pretrage kako bi se utvrdio uzrok tih promjena. Nalazi tih pretraga potvrdili su da se kod tužiteljice radi o primarnoj demijelinizaciji po tipu multiple skleroze. Iz neurološkog statusa: pozitivan Lhermitte-ov znak. Izokorija, fotomotorika je uredna. Bulbusi ortoponirani, uredne bulbomotorike, nistagmusa nema, dvoslika nema. Mimička muskulatura simetrična. Jezik pri protruziji medioponiran. U antigravitacijskom testu i u položaju po Mingazziniju udove uredno održava (navodi povremenu težinu u lijevoj nozi). Miotatski refleksi simetrični, živahni. Bez patoloških refleksa. Hemihipoestezija desne strane lica i tijela. U testovima koordinacije bez dismetrije. U testu po Rombergu uredno se održava. Tandemski hod uredno izvodi. Govor uredan. Sfinktere kontrolira. EDSS je 1. U spisu da je priložena opsežna medicinska dokumentacija koja da opisuje dijagnostičke postupke i liječenje koje je tužiteljica provodila nakon štetnog događaja tj. 28. ožujka 2019. godine. Iz nalaza da bi izdvojila EMNG nalaz datiran 16. listopada 2020. godine u kojem se navodi "postojanje neuralne lezije, blage u miotomu C7 lijevo te C8 (Th 1) obostrano, umjerene C7 desno, umjerene C6 lijevo, umjerene do srednje teške C5 i C6 desno". EMNG nalaz od 14. veljače 2024.: "srednje teška kronična radikulopatija C5 desno, blaga kronična radikulopatija C7 obostrano. L5 obostrano i S1 lijevo...". Tužiteljica da navodi da prije štetnog događaja nije imala zdravstvenih tegoba. U priloženom zdravstvenom kartonu koji je dostupan od 5.1.2011. da se nalazi podatak da se tužiteljica liječila zbog lumbaga i išijasa desno u 1. mj. 2011. god. Nadalje, zapsan je podatak 5.12.2013. god. kada je tužiteljica imala istegnuće vratne muskulature u prometnoj nesreći 4.12.2013. Zadnji datum koji se odnosi na taj štetni događaj upisan je 13.12.2013. god. Tijekom siječnja i veljače 2017. tužiteljica da je imala vrtoglavicu kojoj nije razjašnjen uzrok. Iz navedenog da se može zaključiti da je tužiteljica u predmetnom štetnom događaju zadobila istegnuće korijenova živaca koji izlaze u području vratne kralježnice i to korijenova C5/6/7 desno zbog čega ima bolove i nelagodu duž desne ruke koja se očituje i u EMNG nalazima. Pri samom štetnom događaju oštećenje navedenih živaca da je bilo izraženo te je tužiteljica imala slabost desne ruke "desna ruka je visila" tj. nije imala snage u desnoj ruci. Postupno se uz fizikalno liječene stanje oporavilo ali je još prisutna nelagoda u desnoj ruci. Zbog tog stanja tužiteljica da ima umanjene životnih sposobnosti u iznosu od 10%. To pojačano ulaganje u svakodnevne životne aktivnosti da se očituje u bolovima i nelagodi duž desne ruke. Tužiteljica prije štetnog događaja tj. 28. ožujka 2019. navodi da nije imala zdravstvenih tegoba ali nastanak multiple skleroze ne može se povezati s štetnim događajem. Demijelinizacijske lezije da nastaju postupno i dugo mogu biti bez kliničke prezentacije. Vrtoglavica koju je tužiteljica imala tijekom siječnja i veljače 2017. da je mogla biti ataka multiple skleroze. To da nije moguće sigurno potvrditi jer nemamo uvid u nalaze MR mozga i C kralježnice iz tog perioda, iako da je tužiteljici bila izdana uputnica za snimanje MR vratne kralježnice, taj nalaz da nije dostupan u dokumentaciji. U dostupnim nalazima MR mozga i vratne kralježnice koji su snimljeni 28. ožujka 2019. da su opisane multiple demijelinizacijske lezije, ali da se navodi da nema imbibicije kontrasta što da znači da su to starije lezije tj. lezije nastale prije više mjeseci od dana snimanja. Dakle, štetni događaj da nije izazvao demijelinizaciju mozga i leđne moždine, to da je autoimuni proces koji tinja u središnjem živčanom sustavu nepredvidivo dugo prije nego se pojave simptomi bolesti. Navodi da je pri procijeni umanjena životnih sposobnosti uzela u obzir činjenicu da je tužiteljica mlađa žena koja za svoje svakodnevne aktivnosti mora ulagati dodatne napore zbog nelagode duž desne ruke i vrata. Tužiteljica da ima u području vratne i lumbalne kralježnice degenerativne promjene koje mogu tužiteljici izazivati bolove i nelagodu u

rukama i nogama, ali prije štetnog događaja tužiteljica da nije imala smetnji osim išijasa desno 2011. (bol duž desne noge) iako su te degenerativne promjene već bile prisutne. Dakle, štetni događaj da je bio okidač da se pojave bolovi i početna slabost desne ruke. Aktivnim fizikalnim liječenjem oštećenje nastalo štetnim događajem 28. ožujka 2019 da se djelomično oporavilo te da je ukupno umanjeno životnih sposobnosti tužiteljice s neurološkog aspekta 10%.

20. Iz nalaza i mišljenja sudske vještakinje dr. Meri Matijaca danog na ročištu od 9. lipnja 2026. (list 323 spisa) proizlazi 21. siječnja 2026. sudu sam dostavila pisano vještvo za predmetni spis za tužiteljicu Melisu Injić rođ. 17.11.1975. U tom vještvu sam navela bitne dokumente koji su u spis priloženi, nalaze pregleda koji sam obavila u KBC Split 15.01.2026. te iz tako dobivenih podataka zaključila da je kod tužiteljice zaostalo zbog štetnog događaja umanjeno životnih sposobnosti tj. pojačano ulaganje u izvršavanju svakodnevnih aktivnosti u iznosu od 10%. Pri toj procjeni ostajem i danas, a u pitanju bolova koje je tužiteljica trpjela zbog štetnog događaja izjavljujem da je bolove jakog intenziteta imala 1 dan, srednjeg 10 dana i blagog intenziteta 40 dana. Tuđu njegu i pomoć tužiteljica je zbog štetnog događaja u prvoj fazi bolesti tj. liječenja oštećenja nastalih štetnim događajem prvi mjesec koristila 3 sata dnevno, sljedeći mjesec 2 sata dnevno i treći mjesec 1 sat dnevno. Navedenu tuđu njegu i pomoć sam izrazila u ovim iznosima uključujući ukupno oštećenje tužiteljice koje je ona imala i zbog štetnog događaja i zbog bolesti koja je utvrđena pri štetnom događaju odnosno multiple skleroze. Zbog činjenice da je bolest dodatno onesposobljavala tužiteljicu navedene vrijednosti tuđe njege i pomoći predlažem umanjiti za ½. Drugo nema što izjaviti.

21. Iz nalaza i mišljenja sudskog vještaka traumatologa dr. Arsena Pavića danog na ročištu od 9. lipnja 2026. (list 323 spisa) proizlazi da je u cijelosti proučio spis i priležuću medicinsku dokumentaciju, te pročitao vještvo kolegice neurologa. U sudnici da je pomno poslušao i procjenu povrede prava osobnosti sa trajnim umanjeno životnih aktivnosti, procjenu bolova i tuđe njege i pomoći. Po pitanju povrede prava osobnosti, a temeljem dogovora pošto se radi o kombiniranom vještvu sa neurološko traumatološkog aspekta njegova procjena da se uklapa sa procjenom danom po neurologu. Također se slaže sa procjenom bolova i procjenom tuđe njege i pomoći.

22. Iz nalaza i mišljenja sudskog vještaka psihijatra dr. Nikole Sikirice danog na ročištu od 9. lipnja 2026. (list 323-324 spisa) proizlazi da je pregledao spis i medicinsku dokumentaciju na ime tužiteljice iz čega da je vidljivo da je ista dana 28. ožujka 2019. doživjela nezgodu na radu te je tom prilikom zadobila tjelesne ozljede čija je narav i njihovo dijagnostičko terapijsko zbrinjavanje detaljno opisano u vještačenju spec.neurologa. Spisu da je priložen jedan nalaz psihijatra od 1. rujna 2020.g. u kojem se navode dijagnoze poremećaj prilagodbe i anksiozno depresivni poremećaj, opisuju simptomi osjećaja vlastite neadekvatnosti, sniženog raspoloženja, plačljivosti zbog čega se istoj preporuča uzimanje lijekova iz klase antidepresiva i anksiolitika. Imajući u vidu sve navedeno, te uzimajući u obzir mišljenje vještaka neurologa da smatra da je zbog svih zdravstvenih posljedica te trpljenja dijagnostičko terapijskih procedura tužiteljica trpjela sekundarni strah jakog intenziteta u trajanju 24 sata, nastavio se sekundarni strah umjerenog intenziteta u trajanju 2 tjedna te sekundarni strah blažeg intenziteta u trajanju 6-7 tjedana. Smatra da nije bilo trajnih povreda duševnog integriteta kod tužiteljice. Navodi da se naveden nalaz i mišljenje odnosi isključivo na posljedicu predmetnog štetnog događaja.

23. Temeljem odredbe članka 111.stavka 1. Zakona o radu ("NN" 93/14) je propisano da ako radnik pretrpi štetu na radu ili u vezi sa radom da je poslodavac dužan radniku naknaditi štetu po općim propisima obveznog prava. Nadalje, temeljem odredbe članka 17.stavka 1. Zakona o zaštiti na radu ("NN" 71/14, 118/14,154/14, 94/18, 96/18) je propisano da je poslodavac obavezan organizirati i provoditi zaštitu na radu vodeći pri tome računa o prevenciji rizika, te obavješćavanju, osposobljavanju, organizaciji i sredstvima, dok je sukladno stavku 2. istog članka obavezan provoditi prevenciju u svim radnim postupcima, u organizaciji rada i upravljanju radnim postupcima pri čemu mora osigurati radnicima najveću moguću razinu zaštite na radu. Nadalje, temeljem odredbe članka 25.stavka 1. navedenog Zakona o zaštiti na radu je propisano da ozljeda na radu i profesionalna bolest koju je radnik pretrpio obavljajući poslove za poslodavca smatra se da potječe od rada i poslodavac za nju odgovara po načelu objektivne odgovornosti, te sukladno stavku 2. istog članka je propisano da poslodavac može biti oslobođen odgovornosti ili se njegova odgovornost može umanjiti ako je šteta nastala zbog više sile, odnosno namjerom ili krajnjom nepažnjom radnika ili treće osobe, a na koje poslodavac nije mogao utjecati niti je njihove posljedice mogao izbjeći unatoč provedenoj zaštiti na radu.

24. Temeljem odredbe članka 1100.stavka 1. Zakona o obveznim odnosima ("NN" 35/05,41/08, 126/21, 78/15) je propisano u slučaju povrede prava osobnosti sud će ako nađe da to težina povrede i okolnosti slučaja opravdavaju, dosuditi pravičnu novčanu naknadu, nezavisno od naknade imovinske štete, a i kad nje nema, te sukladno odredbi st. 2. istog članka je propisano da pri odlučivanju o visini pravične novčane naknade sud će voditi računa o jačini i trajanju povredom izazvanih fizičkih boli, duševnih boli i straha, cilju kojem služi ta naknada, ali i o tome da se njome pogoduje težnjama koji nisu spojive sa njezinom naravi i društvenom svrhom.

25. Ovaj sud u cijelosti prihvaća navedene nalaze i mišljenja dr. Meri Matijaca, dr. Arsena Pavić i dr. Nikola Sikirica kao vjerodostojne i logične budući se isti zasnivaju na nalogu ovog suda danog vještacima, medicinskoj dokumentaciji u spisu, zdravstvenom kartonu tužiteljice i pregledu iste.

26. Prilikom ocjene pravične novčane naknade koja pripada tužiteljicu s osnova naknade neimovinske štete zbog povrede prava osobnosti na duševno i tjelesno zdravlje ovaj sud je uzeo u obzir sve što što su vještaci istakli u svojim nalazima i mišljenjima i to dr. Meri Matijaca u pisanom i usmenom nalazu i mišljenju, dr. Arsen Pavić i dr. Nikola Sikirica, psihijatar a vezano za jačinu i trajanje fizičkih boli i straha, te umanjenja životne aktivnosti. U navedenom smislu uzeta je u obzir činjenica iz pisanog nalaza i mišljenja dr. Meri Matijaca iz koje proizlazi da tužiteljica boluje od multiple skleroze od 2019.godine, te u tom pogledu proizlazi da je dr. Matijaca, specijalist neurolog utvrdila da je tužiteljica u štetnom događaju koji je predmet ovog postupka zadobila istegnuće korijenova živaca koji izlaze u području vratne kralježnice i to korijenova C5/6/7 desno, a zbog čega da tužiteljica ima bolove i nelagodu duž desne ruke koja se očituje i u EMNG nalazima, te da je pri samom štetnom događaju oštećenje navedenih živaca bilo izraženo te da je tužiteljica imala slabost desne ruke, da joj je desna ruka visila i da nije imala snage u desnoj ruci pa je vještakinja dr. Matijaca u tom smislu procjenila kod tužiteljice postojanje umanjenja životne aktivnosti od 10%, a koje se umanjenje životne aktivnosti očituje u bolovima i nelagodi duž desne ruke. Iz nalaza i mišljenja dr. Matijaca proizlazi da tužiteljica prije predmetnog štetnog

događaja od 28.03.2019. nije imala zdravstvenih problema, a da se nastanak multiple skleroze ne može povezati sa predmetnim štetnim događajem. Također iz iskaza dr. Matijaca proizlazi da demijelinizacijske lezije nastaju postupno i dugo i da mogu biti bez kliničke prezentacije. Iz nalaza i mišljenja dr. Matijaca proizlazi da predmetni štetni događaj nije izazvao demijelinizaciju mozga i leđne moždine, već da je to autoimuni proces koji tinja u središnjem živčanom sustavu nepredvidivo dugo prije nego se pojave simptomi bolesti. Kod ocjene umanjjenja životne aktivnosti sa neurološkog gledišta uzeto je u obzir da je tužiteljica mlada žena rođena 17.11.1975. godine koja za svoje aktivnosti mora ulagati dodatne napore zbog nelagode duž desne ruke i vrata te prema nalazu i mišljenju dr. Matijaca tužiteljica ima u području vratne i lumbalne kralježnice degenerativne promjene, te je zbog toga predmetni štetni događaj bio okidač za pojavu bolova i početne slabosti desne ruke budući tužiteljica nije prije štetnog događaja vezano za navedeno imala smetnji. Vještakinja Matijaca je cijenila umanjjenje životne aktivnosti kod tužiteljice od 10% iz razloga što se aktivnim fizikalnim liječenjem oštećenje nastalo štetnim događajem djelomično oporavilo. Uzeto je u obzir da je tužiteljica trpjela nelagodu zbog liječenja jer je provodila i određene dijagnostičke postupke kao EMNG, a ujedno je zbog štetnog događaja bila hospitalizirana na Zavodu za neurokirurgiju. Na ročištu od 09.06.2026.godine dr. Matijaca je ostala kod svog nalaza i mišljenja i procjene umanjjenja životne aktivnosti kod tužiteljice od 10%. Vještak Arsen Pavić se na ročištu od 09.06.2026. izjasnio da je u predmetnom slučaju provedeno kombinirano vještvo sa neurološko traumatološkog aspekta pa da se njegova procjena u cijelosti uklapa u procjenu danu po neurologinji dr. Matijaca i vezano za procjenu umanjjenja životne aktivnosti, fizičkih bolova, tuđe pomoći i njege. Prema nalazu dr. Nikola Sikirice proizlazi da je tužiteljici jednim nalazom iz rujna 2020. dijagnosticiran poremećaj prilagodbe i anksiozno depresivni poremećaj koji se očituju kao osjećaj vlastite neadekvatnosti, sniženog raspoloženja, plačljivosti, a kad je tužiteljici bilo preporučeno uzimanje lijekova iz klase antidepresiva i ansiolitika. Iz nalaza i mišljenja dr. Sikirice proizlazi da kod tužiteljice uslijed predmetnog štetnog događaja nije bilo trajnih povreda duševnog integriteta. Imajući u vidu sve što su navedeni vještaci istakli vezano za fizičke bolove, strah i umanjjenje životne aktivnosti ovaj sud je mišljenja da tužiteljicu uslijed predmetnog štetnog događaja na ime pravične novčane naknade za neimovinsku štetu zbog povrede prava osobnosti na tjelesno i duševno zdravlje pripada kao pravičan iznos 4.841,68 Eur-a, a od čega na ime fizičkih bolova 1.425,42 Eur-a, na ime pretrpljenog straha 1.425,42 Eur-a, te na ime umanjjenja životne aktivnosti 1.990,84 Eur-a. Na navedeni priznati iznos na ime neimovinske štete u ukupnom iznosu od 4.841,68 Eur-a tužiteljicu pripada zakonska zatezna kamata koja na taj iznos teče od utuženja 28.03.2022.godine pa do isplate sukladno odredbi članka 1103. ZOO-a, , a koja se obračunava do 01.01.2023.godine sukladno odredbi članka 29.stavka 2. ZOO-a ("NN" 114/22), te Uredbe o izmjeni ZOO-a ("NN" 156/22). Tužiteljicu je trebalo odbiti za više zatraženi iznos na ime neimovinske štete, a u iznosu od 4.259,81 Eur-a budući tužiteljica konačno postavljenim tužbenim zahtjevom na ime neimovinske štete potražuje iznos od ukupno 9.101,49 Eur-a, a istu pripada iznos od 4.841,68 Eur-a. Radi navedenog odlučeno je kao u točki I/ i II/ izreke ove presude.

27. Također tužiteljicu pripada i pravo na imovinsku štetu-tuđu pomoć i njegu sukladno odredbi članka 1095. ZOO-a, a kojom odredbom je propisano da tko drugome nanese tjelesnu ozljedu ili mu naruši zdravlje, da je dužan naknaditi mu troškove liječenja i druge potrebne troškove s time u vezi, a i zaradu izgubljenu zbog nesposobnosti za rad za vrijeme liječenja. U navedenom smislu iz nalaza i mišljenja dr. Meri Matijaca

danog na ročištu od 09.lipnja 2026.godine proizlazi da je tužiteljica zbog štetnog događaja u prvoj fazi liječenja oštećenja nastalih štetnih događajem koristila prvi mjesec u trajanju od tri sata dnevno, a slijedeći mjesec 2 sata dnevno te treći mjesec 1 sat dnevno. Iz pregledane potvrde Doma za starije i nemoćne osobe Lovret, Split (list 79 spisa) proizlazi da je cijena sata tuđe pomoći i njege nemedicinskog tipa 40,00 Kuna/5,31 Eur-a. U navedenom smislu tužiteljicu na ime imovinske štete tuđe pomoći i njege pripada iznos od 955,8 Eur-a. Međutim, tužiteljica uređenim tužbenim zahtjevom potražuje iznos od 720,00 Eur-a pa je istoj u tom smislu na ime imovinske štete, tuđe pomoći i njege dosuđen iznos od zatraženih 720,00 Eur-a budući sud u parničnom postupku postupa u granicama postavljenog tužbenog zahtjeva (članak 2. stavak 1. ZPP-a). Na navedeni dosuđeni na ime tuđe pomoći i njege u iznosu od 720,00 Eur-a tužiteljicu pripada zakonska zatezna kamata od presuđenja pa do isplate budući se sukladno odredbi članka 1089. stavka 2. ZOO-a visina naknade imovinske štete dosuđuje prema cijenama u vrijeme donošenja sudske odluke. Navedena zakonska zatezna kamata na priznati iznos glavnice na ime tuđe pomoći i njege u iznosu od 720,00 Eur-a se obračunava sukladno izmijenjenoj odredbi članka 29.stavka 2. ZOO-a ("NN" 114/22), te Uredbe o izmjeni ZOO-a ("NN" 156/22). U navedenom smislu odbijen je zahtjev tužiteljice za dosudu više zatražene zakonske zatezne kamate i to za razdoblje od utuženja do presuđenja. Tužiteljica nije ničim dokazala da je imala trošak prijevoza radi liječenja u iznosu od 132,72 Eur-a premda je uz tužbu dostavljen preslik google maps karte na kojoj je prikazana duljina trajanja puta od adrese tužiteljice Ivana Pavla II 303, Kaštel Novi do KBC Split-Firule i kilometraža budući ista nije pružila niti jedan dokaz iz kojeg bi proizlazilo na koji način je ista odlazila na liječenje (da li autobusom ili osobnim automobilom), te ukoliko navrata, te na koje preglede pa sud u tom smislu ne može utvrditi točno da li je tužiteljica imala troškove prijevoza liječenja u navedenom iznosu slijedom čega je ovaj dio tužbenog zahtjeva odbijen kao neosnovan. Radi navedenog odlučeno je kao u točkama III/ i IV/ izreke ove presude.

28. Radi navedenog ocjenom svih dokaza u ovom postupku te primjenom pravila o teretu dokazivanja sukladno odredbi članka 8. ZPP-a djelomično je usvojen tužbeni zahtjev tužiteljice i odlučeno je kao u točki I/,II/,III/ i IV/ izreke ove presude.

29. Što se tiče troškova ovog parničnog postupka obzirom da je tužiteljica djelomično uspjela u ovom postupku tuženik joj treba naknaditi razmjerni dio parničnih troškova sukladno odredbi članka 154. stavka 2. ZPP-a. Tužiteljica je uspjela u ovom postupku u postotku od 100% u pogledu pravnog osnova, te 55,87% u pogledu visine potraživanja, a koji postotak se dobije kad se stavi u relaciju ukupni ostvareni iznos na ime neimovinske i imovinske štete u iznosu od 5.561,68 Eur-a prema ukupno zatraženom iznosu na ime neimovinske i imovinske štete u iznosu od 9.954,21 Eur-a, te je ista u tom smislu uspjela u postotku od 77,93 % (155,87:2), dok je tuženik uspio 22,07 %. Kad se od uspjeha tužiteljice u iznosu od 77,93 % oduzme uspjeh tuženika od 22,07% tad se dobije iznos od 55,86 %, a koji iznos predstavlja postotak uspjeha tužiteljice u ovoj parnici. U navedenom smislu tužiteljicu kao opravdani, a sukladno odredbama Tarife o nagradi i naknadama troškova za rad odvjetnika ("NN" 138/23) pripadaju trošak sastava tužbe u iznosu od 100 bodova; zastupanja na ročištu od 07.05.2024. u iznosu od 100 bodova; zastupanja na ročištu od 10.07.2024. u iznosu od 100 bodova; zastupanja na ročištu od 23.10.2024. u iznosu od 100 bodova; zastupanja na ročištu od 24.02.2025. u iznosu od 100 bodova; zastupanja na ročištu od 27.05.2025. u iznosu od 100 bodova; zastupanja na ročištu od 11.11.2025.

u iznosu od 100 bodova; zastupanja na ročištu od 13.04.2026. u iznosu od 100 bodova; zastupanja na ročištu od 09.06.2026. u iznosu od 100 bodova; trošak sastava podneska od 16.06.2026. u iznosu od 100 bodova; zastupanja na ročištu od 26.06.2026. u iznosu od 100 bodova; zastupanja na ročištu za objavu presude u iznosu od 50 bodova, a što ukupno iznosi 1150 bodova, a što s obzirom na vrijednost boda od 2,00 Eur-a ukupno iznosi 2.300,00 Eur-a, te što uz trošak medicinskog vještačenja u iznosu od 1.085,00 Eur-a, ukupno iznosi 3.385,00 Eur-a, te kad se navedeni iznos dovede u relaciju sa postotkom uspjeha tužitelja u ovoj parnici od 55,87 % tad se dobije iznos od 1.891,19 Eur-a koji iznos je tuženik dužan isplatiti tužiteljici na ime troškova ovog parničnog postupka zajedno sa zatraženom zakonskom zateznom kamatom koja na taj iznos teče od presuđenja pa do isplate, te koja se zakonska zatezna kamata obračunava sukladno izmijenjenoj odredbi članka 29.stavka 2. ZOO-a ("NN" 114/22), te Uredbe o izmjeni ZOO-a ("NN" 156/22), a kako je i odlučeno u točki V/ izreke ove presude.

U Splitu, 24. srpnja 2026.

Sudac
Eneja Stejskal Kanazir

POUKA O PRAVNOM LIJEKU: Protiv ove presude nezadovoljna stranka ima pravo žalbe u roku od 15 dana od primitka pisanog otpravka iste. Žalba se podnosi u tri primjerka pismeno putem ovog suda za Županijski sud. Stranci koja je pristupila na ročište na kojem se presuda objavljuje i stranci koja je uredno obaviještena o tom ročištu, a na isto nije pristupila, smatra se da je dostava presude obavljena onog dana kad je održano ročište na kojem se presuda objavljuje. Stranci koja nije uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje smatra se da je dostava presude obavljena danom zaprimanja pisanog otpravka iste.

Dna:

- pun. tužitelja
- tuženiku
- u spis

Broj zapisa: **9-3088b-32216**

Kontrolni broj: **01257-00315-fd1ec**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Splitu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.